

Metamorfoze

„Cele mai importante lucruri de dobândit, după libertate și democrație, sunt identitatea și demnitatea.”

Regele Mihai I al României

La Mulți Ani,
ROMÂNIA!

Anul IV, nr.4, noiembrie 2018
Colegiul Național „Grigore Moisil”
ISSN 2284-8932

100
ROMÂNIA
1918-2018 | SĂRBĂTORIM ÎMPREUNĂ

Dragi cititori,

După o lungă perioadă, revista “Metamorfoze” revine într-un an special pentru toți românii. Această ediție aniversară, la care au colaborat atât elevi, cât și profesori, își propune să vă arate că România este o țară deosebită, cu o cultură și tradiții bogate, cu personalități ce au schimbat lumea în bine, cu un trecut măreț, dar, mai important, cu un viitor strălucit, pe care noi îl modelăm, chiar de acum. În țară avem valori, dar care stau, din păcate, ascunse. Însă în această revistă veți afla o parte dintre ele, unele fiind chiar elevi, de la Colegiul Național „Grigore Moisil” Urziceni. În paginile ce urmează sunteți invitați să descoperiți articole variate, ce surprind aspecte de la istoria țării, până la activitățile cotidiene ale adolescenților.

Dacă v-am convins să continuați lectura, atunci sigur nu veți regreta. La mulți ani, România!

Colectivul de redacție

Redactor-șef:

-Adina-Ioana Bucșaru

Redactori:

-Eduard-Eugen Niță

-Maria-Luiza Stancu

-Ana-Maria Sava

Graficieni:

-Alexandra-Nicoleta Birtea

-Andreea-Georgiana Creiță

Tehnoredactori:

-Tiberiu-Constantin Niculae

-Andrei-Cosmin Stoean

Fotoreporter:

-Răzvan-Ștefan Mitrea

Profesor coordonator:

-dna Eugenia Pavăl

La sfârșitul anului 1918, într-o comemorare a lui Mihai Viteazul, desfășurată la Academia Română, marele istoric Nicolae Iorga își începea discursul despre Întâiul unificator și Eroul Național, afirmând că: „trecutul este învățătorul, călăuza și îndreptătorul prezentului”. Ceea ce realizase cu sabia Mihai Viteazul pentru scurtă vreme, din primăvara până în toamna anului 1600, avea să rămână drept model și ideal pentru generațiile viitoare, mai bine de trei secole. În anul de triste amintiri 1914, când omenirea avea să fie aruncată în Marele Război, numit mai apoi Primul Război Mondial, conducătorii Regatului României au decis proclamarea neutralității, în așteptarea unui prilej potrivit pentru intrarea în conflict, potrivit intereselor naționale. România exista ca stat din 24 ianuarie 1859, când Alexandru Ioan Cuza, colonelul ales mai devreme pe tronul Moldovei, fusese desemnat domnitor și în Țara Românească, interesele naționale trecând peste cele politice sau de grup. Sprijinul Franței a fost decis și, după recunoașterea internațională de la sfârșitul anului 1861, statul român modern a început să se constituie efectiv, în anul următor, prin stabilirea capitalei în București, constituirea primului Guvern unic, a primului Parlament etc. Reformele lui Cuza-Vodă, din anii 1863-1865, au fost elementele de temelie așezate la baza acestui stat, tânăr pe harta Europei. A urmat, din anul 1866 și până în anul 1914, lung și glorioasă domnie a marelui rege Carol I, sub care s-a bătut moneda națională, s-au construit căile ferate (indiscutabil semn al progresului vremii), s-au ctitorit sau rectificat numeroase biserici și mănăstiri, s-au ridicat reședințele regale de la Peleș și Cotroceni, s-a proclamat și obținut independența de stat în anii 1877-1878, s-au alipit teritoriile Dobrogei propriu-zise (1878) și Cadrilaterului (1913), s-a proclamat Regatul României (10 mai 1877) ...

La izbucnirea Primului Război Mondial, excepționala generație, numită mai târziu a Marii Uniri, a văzut în participarea României la conflictul prilejului pentru realizarea ultimului și cel mai important ideal național. După intrarea în război și doi ani de lupte (1916-1918) în care au făcut sacrificiul suprem sute de mii de români, anul 1918 a fost înscris cu litere de aur în cartea istoriei neamului. La 27 martie (stil vechi)/ 9 aprilie (stil nou) 1918, s-a decis la Chișinău Unirea Basarabiei cu România, urmată la 28 noiembrie 1918 de Unirea Bucovinei, și mai ales, la 1 decembrie 1918, de Unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu țara-mamă.

Conferința de la Paris din anii 1919-1920 a recunoscut România Mare, îndeosebi prin tratatele de la Saint-Germain-en-Laye (10 septembrie 1919) și Trianon (4 iunie 1920). În anul 1921 a fost aplicată reforma agrară, propusă și susținută temeinic de marele rege Ferdinand Întregitorul, comandantul suprem de la Mărăști, Mărășești și Oituz. În anul 1922, regele Ferdinand și regina Maria au fost încoronați în Catedrala Reîntregirii din Alba-Iulia ca Suverani ai României Mari. Marele rege putea, așadar, să repete cuvintele lui Mihai Viteazul, după aducerea laolaltă a întregului neam românesc: „Pohta ce-am pohtit , Moldova, Ardealul și Țara Românească!”.

România Mare, dezvoltată temeinic pe fundamentele Constituției din 1923, cea mai de seamă din istoria românilor și, probabil, cea mai bine realizată în Europa vremii, a rezistat până în vara tragică a anului 1940, când vecinii revizionisti au anexat Basarabia, Bucovina de Nord, o parte a Transilvaniei și Cadrilaterul. Generației Războiului al Doilea Mondial i-a revenit datoria sacrificiului în Campania din Est (1941-1944), apoi în Campania din Vest (1944-1945), pentru refacerea granițelor României mari. Sute de mii de ostași au căzut iarăși pentru patria lor, ajungând până la Stalingrad și Caucaz, apoi până la Viena și în Munții Tatra. Sfârșitul războiului, consfințit pentru noi prin Tratatul de la Paris din 10 februarie 1947, a adus României granițele de astăzi și așezarea temeinică, pentru câteva decenii, a regimului totalitar, de tip comunist, impus de armatele sovietice pentru un partid atunci minuscul și antinațional prin definiția sa. După decenii de teroare, după negarea și interzicerea multă vreme a valorilor istorice naționale, evenimentele din decembrie 1989 au deschis drumul României spre revenirea la democrație și intrarea în marea familie a statelor europene democratice.

Astăzi, la Centenarul Marii Uniri, cu gândul la generația „de aur” a istoriei noastre, avându-i în frunte pe regele Ferdinand, pe regina Maria, pe Ionel I.C.Brătianu, pe generali Prezan, Averescu, Christescu, Eremia Grigorescu ș.a., putem visa la ceea ce a fost odinioară ROMÂNIA MARE. Iar generației care se află întâmplător în fruntea destinelor României de astăzi i-am da sfatul lui Iorga: „sfatul de a deveni eroică înainte de a atinge eroii”.

Prof.Dr. Ștefan GRIGORESCU

Mari biologi români

România a dat, de-a lungul anilor, multe minți strălucite în domeniul medicinei; oameni dedicați muncii lor, pasionați de domeniul ales, cu adevărat profesioniști. Mulți dintre ei au ales calea străinătății, altora nu le-au fost recunoscute meritele, unii dintre ei au creat adevărate revoluții medicale în România. Sunt personalități marcante care au pus umărul la o lume mai sănătoasă.

➤ **Grigore Antipa** – biolog; a descoperit o serie de specii noi, printre care și pești din fauna Mării Negre (*Alosa caspia nordmanni*) și o nouă specie de meduze, *Capria sturdzii*; a fost inițiatorul dioramei biologice.

➤ **Constantin N. Arseni** – întemeietorul neurochirurgiei românești. Atras de chirurgia creierului, Arseni a fost studentul lui Dimitrie Bagdasar, asistând la operații sub îndrumarea acestuia. A lucrat și ca asistent la catedra de Histologie unde a învățat să utilizeze microscopul pentru studiul organelor și țesuturilor.

➤ **Ana Aslan** – medic specialist în gerontologie, academician, inventatoarea produsului geriatric Aslavital (realizat împreună cu farmacistă Elena Polovrăgeanu) și a vitaminei H₃ sau a Gerovitalului, un produs anti-îmbătrânire utilizat pe scară largă de către personalități celebre, precum Charles de Gaulle, John F. Kennedy, Indira Gandhi, Charlie Chaplin sau Salvador Dalí.

➤ **Aurel Babeș** – a descoperit testul Papanicolau ca metodă de screening pentru cancerul de col uterin.

➤ **Victor Babeș** – a descoperit un sporozoar parazit al căpușelor, numit Babesia (din genul Babesiidae), ce cauzează o boală severă și rară, numită babesioză; de asemenea, a descoperit prezența unor microorganisme patogene în celulele nervoase infectate de rabie. Dr. Victor Babeș a colaborat cu Victor Andre Cornill, la publicarea primului tratat de bacteriologie din lume, în 1885: „Les bactéries et leur rôle dans l'anatomie et l'historologie pathologiques des maladies infectieuses”.

➤ **Ion Cantacuzino** – a fost fondatorul școlii românești de imunologie și patologie experimentală. Este cel căruia îi datorăm metoda de vaccinare antiholerică, numită „metoda Cantacuzino”, care este folosită și în prezent în țările unde există cazuri de holeră. Medicul Cantacuzino a condus numeroase cercetări privind febra tifoidă, dizenteria, scarlatina, vibriionul holeric, tuberculoza. Fost asistent al Institutului Pasteur din Franța, Ion Cantacuzino a reușit să introducă în anul 1926, vaccinul BCG – Bacilul Calmette-Guerin. Astfel, România devine a doua țară, după Franța care beneficiază de un astfel de vaccin, îmbunătățit de medicul român pentru a putea fi destinat nou-născuților împotriva tuberculozei. Ion Cantacuzino a condus campaniile de combatere a epidemiei de tifos, holerei și malariei.

➤ **Leon Dănăilă** – medicul neurochirurg deține nu mai puțin de 18 brevete de inventator și 10 de inovator. A scris 54 de cărți și atlase de specialitate, precum și peste 40 de lucrări științifice.

Până anul trecut, marele medic a reușit să facă peste 40.200 de operații, activitate pe care o face și în prezent, la cei 84 de ani, la fel ca în tinerețe, dar având grijă să ducă un stil de viață sănătos. A fost elevul ilustrului medic Constantin N. Arseni. Dedicat oamenilor, Leon Dănăilă a reușit să scadă mortalitatea operatorie datorită aplicării celor mai moderne tehnici operatorii neurochirurgicale. De asemenea, a introdus în sala de operații din România, microscopul operator – 1979 – și laserul – 1984. În anul 2005, prof. dr. Leon Dănăilă a descoperit și o celulă a creierului, împreună cu neurobiologul Viorel Păiș. Celula descoperită poartă numele de „cordocit” și se pare că protejează creierul uman.

➤ **George Emil Palade** – medic și om de știință american de origine română, specialist în domeniul biologiei celulare, laureat al Premiului Nobel pentru fiziologie și medicină în anul 1974, este cel care a descoperit ribozomii.

➤ **Nicolae Paulescu** – medic și fiziolog, profesor la Facultatea de Medicină din București, a contribuit la descoperirea insulinei. Nicolae Paulescu a creat insulina. Astăzi, bolnavii de diabet din toată lumea reușesc să beneficieze de tratament datorită cercetărilor medicului român. El a demonstrat eficiența insulinei injectabile în reducerea hiperglicemiei. Din păcate pentru medicina românească,

➤ **Constantin Levaditi** – alături de Karl Landsteiner a descoperit în 1909 prezența virusului poliomielitei în țesuturile biologice, altele decât țesutul nervos.

➤ **Ștefan Gh. Nicolau** – a fost fondatorul școlii românești moderne de dermatovenerologie. Și-a câștigat reputația în domeniul histologiei cutanate și, împreună cu A. Banciu, a preparat un vaccin pentru tratarea șancrului moale, ce avea să le poarte și numele. Dr. Ștefan Gh. Nicolau a fost și un important membru al societăților de dermatologie din SUA, Italia, Bolivia, Spania, Argentina, Franța, Cehoslovacia.

recunoașterea meritelor pentru această invenție a fost atribuită lui Frederick Banting și lui Charles Best, care aveau să primească Premiul Nobel în anul 1922. Această substanță nu a fost recunoscută ca fiind descoperirea lui Paulescu, din cauza faptului că ea a numit insulina „pancreină”.

Emil Racoviță - a fost un biolog român, zoolog și speolog; este considerat fondator al biospeologiei – ramură a biologiei care studiază fauna și flora peșterilor. Emil Racoviță a fost primul român care a mers într-o expediție de cercetare științifică în Antarctica, la bordul navei Belgica.

prof. Oana Dobre
prof. Otilia Popescu

Românii și Informatica

Românii și Informatica

Suveranitatea ființei umane este dată, printre altele, de puterea și de năzuința ei spre dezvoltare, spre progres. Informatica este o știință relativ nouă în comparație cu altele, dar și aici progresul se obține cu multă muncă, răbdare și pasiune.

România a luat un start bun în domeniu, în anul 1957 devenind a 8-a țară din lume în care a fost proiectat și construit un calculator electronic, de către colectivul de cercetători condus de Victor Toma la Institutul de Fizică Atomică din Măgurele.

O contribuție importantă la dezvoltarea primelor calculatoare românești și la formarea primelor generații de informaticieni a avut-o matematicianul Grigore Moisil, considerat *părintele informaticii românești*. Contribuția sa a fost recunoscută și internațional, fiind primul român care a primit distincția *Computer Pioneer Award of IEEE Computer Society* în anul 1996.

Grigore Moisil i-a încurajat pe studenți să învețe programare, alcătuind primul curs de informatică la Facultatea de Matematică din București și s-a luptat pentru dotarea centrului de calcul al acesteia cu un calculator IBM 360/30, foarte modern în 1969, cu ajutorul căruia au fost instruite multe generații de studenți.

Realizând importanța predării timpurii a informaticii, Grigore Moisil a avut o contribuție determinantă la înființarea liceelor și claselor de informatică în învățământul preuniversitar românesc.

Și cum ”*omul sfințește locul*”, elevi pasionați și profesori dăruți au continuat de-a lungul anilor munca astfel începută, iar rezultatele nu au întârziat să apară, cele mai spectaculoase fiind obținute tocmai la nivel liceal: România ocupă astăzi (2018) locul 4 în clasamentul medaliilor obținute la Olimpiada Internațională de Informatică, cu 107 medalii (după China – 119 medalii, Polonia – 109 medalii și Rusia – 108 medalii), iar în clasamentul valoric pe națiuni, se află pe locul 6 în lume, cu 30 medalii de aur, 48 de argint și 29 de bronz, după China (81 aur, 26 argint, 12 bronz), Rusia (58 aur, 38 argint, 12 bronz), S.U.A. (49 aur, 34 argint, 16 bronz), Polonia (40 aur, 39 argint, 30 bronz) și Coreea de Sud (39 aur, 38 argint, 26 bronz).

Dintre elevii români premiați la Olimpiada Internațională de Informatică s-au remarcat: Rareș Darius Buhai – locul 3 în lume (2018) cu 4 medalii de aur obținute în anii 2012, 2013, 2014, 2015, Vlad Alexandru Gavrila (2 medalii de aur, 1 de argint și 1 de bronz), Mihai Pătrașcu și Cosmin Gheorghe (câte 2 medalii de aur și 1 de argint), Bogdan-Cristian Tătăroiu (1 medalie de aur, 2 de argint și 1 de bronz) și lista poate continua...

Urmând cursurile unor instituții de studii superioare bine cotate din țară (Facultatea de Automatică și Calculatoare – Universitatea Politehnica București, Facultatea de Matematică și Informatică – Universitatea din București, dar și cele din Iași, Cluj sau Timișoara), precum și din alte țări, tinerii noștri devin specialiști de valoare, care își dedică viața cercetării și dezvoltării acestui domeniu. Un exemplu de cercetător român valoros în informatica teoretică a fost *Mihai Pătrașcu*. Ca elev al Colegiului Național ”Carol I” din Craiova, a obținut de 9 ori premiul întâi la nivel național și 7 medalii la nivel internațional. A studiat la Massachusetts Institute of Technology și a publicat numeroase lucrări în informatica teoretică citate pe plan mondial de 480 de ori, obținând o serie de premii prestigioase: cel mai bun student în cercetare din SUA și Canada – 2005, cea mai bună lucrare la Conferința ICALP – 2005, cea mai bună lucrare la FOCS – 2008, premiul Presburger acordat de Asociația Europeană de Informatică Teoretică pentru revoluționarea domeniului de structuri de date în care nu se înregistraseră progrese în ultimul deceniu – 2012, fiind membru al comitetului științific la mai multe simpozioane și olimpiade internaționale.

Toate aceste realizări ne onorează, dar în același timp ne inspiră și ne obligă la atingerea unor performanțe pe măsură în activitatea viitoare.

Horia-Adrian Banciu, clasa a XII-a A
prof. Sorin Bardac

Avangardismul

Avangarda este considerată o mișcare desfășurată în domeniul artelor, care va nega zgomotos tradiția, iar avangardistul trăiește clipa într-o temporalitate tensionată, mereu deschisă spre altceva. Deoarece cadrul uzat al artei se cere împrăștiat, literatura de avangardă se caracterizează prin fuga de convenție, căutarea noului, ca stare de insubordonare, iar obsesia autenticității este semnul refuzului trecutului artistic.

În cadrul literaturii din secolul al XX-lea, avangarda (sinonimă cu *modernismul extrem*) înseamnă manifestarea câtorva curente: *dadaismul*, *futurismul*, *constructivismul*, *integralismul*, *suprarealismul*, *expresionismul*. Termenul „avant-garde” era folosit în sfera militară încă din Evul Mediu, desemnând un mic detașament care deschidea drumul armatei către pozițiile inamicului. Termenul capătă valoare figurată încă din Renaștere, însemnând dușman al tradiției, al formelor perimate, osificate, pe care speră să le nimicească, „într-un grandios holocaust purificator” (Ovidiu Morar).

Încă din 1916, doi români, Tristan Tzara și Marcel Iancu (pictor, arhitect și eseist originar din România, stabilit ulterior în Israel) se vor număra printre inițiatorii mișcării dadaiste, care va lua naștere la Zurich, refugiul ales de mai mulți intelectuali spre a nu participa la război. În „Cabaretul Votaire”, ei organizează o serie de expoziții care aveau drept scop să șocheze gustului comun și să stârnească reacții violente.

Tristan Tzara (n. 16 aprilie 1896 - d. 25 decembrie 1963) este pseudonimul lui Samuel Rosenstock, poet și eseist evreu român, născut în Moinești, România și stabilit mai târziu în Franța cofondator al mișcării culturale dadaiste care a condus la o revoluție majoră în artele plastice și în literatură. În 14 iulie 1916, Tzara lansează primul său manifest și își definește noua estetică. În iulie 1917, apare revista „DADA I”, condusă de Tzara și care va cuprinde 7 numere. Orice ajungea să fie un lucru serios, merita, după dadaști tot disprețul. Individualismul exacerbant al mișcării nu se putea împăca cu nicio doctrină. Mișcarea dadaistă s-a autodesființat, pentru a nu se instituționaliza, primul care își dă demisia din mișcarea DADA „Sunt eu!”, hotărâște Tristan Tzara în 1922.

Primul grup avangardist a apărut la noi în 1922, când au început manifestările publice ale revistei *Contimporanul*, editată de Ion Vinea (constructivismul- pleda pentru o artă abstractă); primele cercuri avangardiste românești au fost alcătuite din vechii prieteni ai lui Tzara: Ion Vinea, Marcel Iancu; apoi se alătură Constantin Brâncuși, Ilarie Voronca, B. Fundoianu .

Artist de geniu, sculptorul **Constantin Brâncuși** (1876-Hobița, Gorj-1957, Paris) a reușit să creeze opere de mare originalitate, grefând principiul abstractizării pe o experiență ancestrală populară. Figură centrală în mișcarea artistică modernă, Brâncuși este considerat unul din cei mai mari sculptori ai secolului al XX-lea. Sculpturile sale se remarcă prin eleganța formei și utilizarea sensibilă a materialelor, combinând simplitatea artei populare românești cu rafinamentul avangardei pariziene. Verticalitatea, orizontalitatea, greutatea, densitatea cât și importanța acordată luminii și spațiului sunt trăsăturile caracteristice ale creației lui Brâncuși. Opera sa a influențat profund conceptul modern de formă în sculptură, pictură și desen. „*Sunt imbecili cei care spun despre lucrările mele că ar fi abstracte; ceea ce ei numesc abstract este cel mai pur realism, deoarece realitatea nu este reprezentată de forma exterioară, ci de ideea din spatele ei, de esența lucrurilor.*”

În 1902 absolvă *Școala de bellearte* din București, iar între 1905 și 1906 urmează cursurile prestigioasei *Ecole National Supérieure des Beaux-Arts*, din Paris. Refuză să lucreze ca practician în atelierul lui Auguste Rodin, rostind cuvintele devenite celebre: „*Rien ne pousse à l'ombre des grands arbres*” (La umbra marilor copaci nu crește nimic).

Abia în anul 1937, artistul se întoarce în țară la invitația Aritinei Tătărăscu, președinta Ligii Femeilor Gorjene, pentru a executa Monumentul de la Târgu Jiu, proiect început încă din 1918. Astfel, realizează tripticul „*Masa Tăcerii*”, „*Poarta Sărutului*” și „*Coloana fără sfârșit*” (1937-1938). Pe lângă binecunoscuta temă populară, care se face simțită în mai toate operele marelui artist, ansamblul de la Târgu Jiu îmbracă și o dimensiune spirituală: exprimarea sentimentului cosmic manifestat prin reunirea celor patru elemente fundamentale ale lumii – apă (pornind de la râul Jiu), pământ („*Masa tăcerii*” care încorporează pământul), focul (flacăra care asigură triumful asupra morții, în „*Poarta Sărutului*”) și aer (avântul „*Coloanei fără sfârșit*”, care escaladează văzduhul în drumul spre veșnicie). Simbolul Ansamblului brâncușian de la Târgu Jiu poate îmbrăca și o dimensiune biblică: cele douăsprezece scaune, așezate de jur împrejurul mesei, îi simbolizează pe cei 12 Apostoli, „*Poarta sărutului*” descrie unitatea organică din interiorul familiei, iar „*Coloana fără de sfârșit*” descrie ascensiunea permanentă a sufletului, care se odihnește deplin în veșnicie.

La 16 martie 1957, marele artist român Constantin Brâncuși a trecut în veșnicie în atelierul său din Impasse Rosin, din Paris. Artistul român care „în piatră, în blocul ei mut” a simțit „ritmurile universale”. a fost înmormântat în Cimitirul Montparnasse.

prof. Simona Datcu

"Homo ludens"... sau... "măștile timpului"

Gabriel García Márquez afirma: "Toată lumea vrea să trăiască pe culmea muntelui, neștiind că adevărata fericire e să urci panta".

În urmă cu aproximativ 10 ani, în toamna lui 2008, la Colegiul Național Grigore Moisil câțiva adolescenți au îndrăznit să se îndrepte spre munte. Erau entuziaști, energici, un pic timorați dar încrezători.

A fost, poate, cel mai vibrant, cel mai frumos moment, acel început al unui deceniu în care liceenii au jucat și s-au jucat.

A fost timpul în care s-a constituit trupa de teatru "Homo ludens" și au început frumoasa trudă în cadrul "Cercului de artă dramatică" al Colegiului Grigore Moisil.

Aceleași pământuri, aceleași nevoi... De ce o frază de zece cuvinte poate să zugrăvească un om, un gând sau un zeu? De ce în zece pagini poate trăi o întreagă lume, vie, puternică, fascinantă? De unde să găsească forța de a fi eu și totodată altul? Cum să ajung la celălalt prin mine??

Răspunsul era mic, același: povestea nu e doar o alcătuire de cuvinte, fraze sau pagini, oricât de meșteșugite, căci cineva trebuie să descopere duhul dintre cuvinte, rânduri, pagini.

Tinerii din „gașca” „Homo ludens” și-au asumat dulcea povară a acelei forme de expresie ce animă materialul, dă viață cuvântului, naște o lume și se numește teatru.

Au fost zile lungi de lectură, de exercițiu dramatic, de repetiții, emoții, prăgătiri, culise, costume, nervi, stângăcii, amăgiri, speranțe, lacrimi și... din când în când... scena, spectatorii, aplauzele, ...spectacolul.

În 30 mai 2009... emoția și curajul de a organiza un festival județean, "Măștile timpului". Două zile de teatru, bucurie, lacrimi, multe trupe participante, juriul prezidat de domnul regizor Vlad Băta...

O reușită... au spus unii, ... o etapă ce ne obligă la mai mult... am gândit noi.

La început trupa "Homo ludens" avea 25 de elevi implicați în acest proiect. Elevi care și-au propus să combată stereotipiile culturale, prejudecățile valorizându-și sensibilitatea estetică și creativă prin intermediul artei spectacolului.

A început caruselul competițiilor județene, interjudețene și naționale: Festivalul "Alter Ego"-Turda, "Amprente"-Brașov, "Mania Filotti"-Brăila, "George Constantin"-București, "Eugen Ionescu"-Buzău; Pitești, Slobozia etc. 6 premii I, 8 premii II, 12 mențiuni, 8 premii de interpretare, premii pentru afiș și scenografie.

În august 2012 trupa a fost selectată pentru tabăra națională de artă dramatică "Jocul ca teatru"-Sibiu. Am fost implicați activ în toate cele 7 ediții și sperăm că și în continuare vom fi prezenți ca formatori, coordonatori și participanți.

Cisnădioara, Ocna Sibiului, Râul Sadului au fost locuințe în care atelierele de teatru, coordonate de actori ai Teatrului "Radu Stanca"-Sibiu s-au concretizat în spectacole remarcabile ce pot fi vizionate pe YouTube sau pe "Jocul ca teatru".

Teatru-lectură, spectacole caritabile, improvizație, dezbateri, sunt doar o parte dintre preocupările constante ale trupei.

Retrospectiv-caruselul titlurilor a amprentat memoria afectivă, a celor aproape 200 de tineri care într-un deceniu au făcut, rând pe rând parte din trupa "Homo ludens".

"Ultimul Godot", "Caii la fereastră", "Omul din cerc", "Marile Marea", "Nu mai sunt iepurașul tău drag", "Pisica verde", "Fluturii sunt liberi", "Ascensorul" și câte altele...

Matei Vișniec, Caragiale, Elise Wilk, J.T Uranus, M. Twain, pagini, texte, vibrații.

Tinerii care au urcat pe cărarea celor zece ani sunt mulți. Numele lor sunt pe toate afișele trupei, în arhiva reală și sentimentală. Rând pe rând au plecat spre Politehnică, Medicină, Drept, A.S.E, Științe Politice, Comunicare, Jurnalism, Filologie.

Și sunt acolo, pe poteca ce urcă muntele...

Pe vârf au ajuns Alina Teianu Cocioran, Leliu Ionuț, Oana Irina Duțu, actori profesioniști.

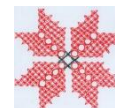
Pe potecă acum sunt alți pași și drumul sperăm că duce tot acolo, în spațiul în care omul se întâlnește cu sine prin personaj pentru ca apoi să vă dăruiască vouă clipa de magie.

La mulți ani pentru un deceniu de teatru, în An Centenar, trupei "Homo ludens".

Prof. Maria Chirca
-coordonator trupa "Homo ludens"

Știri... de Centenar!

În data de 24 octombrie 2018, s-a desfășurat Concursul Școlar „România Mare” prilejuit de aniversarea a 100 de ani de la Marea Unire, în Centrul de Documentare și Informare al Colegiului Național „Grigore Moisil” Urziceni. Concursul s-a desfășurat în baza Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Urziceni privind organizarea unor manifestări culturale ale elevilor din învățământul liceal din Urziceni, dedicate aniversării centenarului unirii, Proiect nr. 138/18.09.2018 inițiat de consilierii Dumitrescu Ion și Buculescu Elena.

Tematica, subiectele și organizarea concursului au fost realizate de către domnul profesor de istorie Grigorescu Ștefan. La concurs a participat un număr de 41 de elevi de la Colegiul Național „Grigore Moisil” Urziceni și Liceul Tehnologic „Sf. Ecaterina” Urziceni coordonați de profesorii de istorie doamna Oprea Daniela, domnii Tilea Ion și Grigorescu Ștefan. La activitate a participat din partea Primăriei Urziceni domnul consilier Dumitrescu Ion. Concursul s-a desfășurat în data de 24 octombrie 2018 între orele 9:00-11:00. Elevii au fost grupați în 11 echipe și au răspuns la 30 de întrebări tip grilă. Fiecare întrebare a fost postată pe ecran și a fost citită de domnul profesor Grigorescu Ștefan. Timp de răspuns un minut, cronometrat de doamna profesor Oprea Daniela.

Lucrările au fost evaluate de către domnii profesori de istorie Tilea Ion și Grigorescu Ștefan. În funcție de punctajul obținut s-au acordat diplome echipajelor în cadru festiv unde au participat domnii profesori de istorie Tilea Ion și Grigorescu Ștefan, doamna director Brăileanu Mariana, doamna director adjunct Trișcaș Iuliana, prof. documentarist Nicolae Adina și bibliotecar Fera Lucica.

Elevii participanți și-au exprimat acordul pentru a merge într-o excursie, sponsorizată de Primăria Urziceni, împreună cu cadrele didactice, pe traseul Urziceni - Mărășești - Oituz - Brașov și retur, pentru a vizita obiective istorice legate de Marea Unire.

PREMIANȚII

Nr.crt.	Locul	Echipaj	Clasa	Punctaj	Liceu
1	I	Ghinea Vlad Mihail Iacob Andrei Niță Eduard Eugen	IX G IX B IX A	88	„Grigore Moisil” Urziceni
2	II	Goia Georgiana Daniela Surdu Maria Mihăiță Maria Mădălina Pavel Dana Gabriela	XII G XII G XII G XII G	79	„Grigore Moisil” Urziceni
3	II	Constantin Alexandra Cristache Elena Luiza Păunescu Gabriel Radu Stanciu Roxana Mirela	X G X G X G X G	79	„Grigore Moisil” Urziceni
4	III	Marin Daniela Ivan Georgiana Silvia Priu Georgiana	XII G XII G XII G	76	„Grigore Moisil” Urziceni

De la români... pentru români

În data de 1 noiembrie 2018, școala noastră a avut oaspeți de seamă, din Basarabia!

La CDI, profesori și elevi ai colegiului s-au întâlnit cu domnul Nicolae Moscalu, directorul Asociației Obștești a Copiilor și Tineretului „Moștenitorii”, din Bălți, cu domnul Viorel Dandara, șeful Direcției Învățământ Tineret și Sport din raionul Râșcani și cu doamna Liliana Dandara, profesor de istorie la Liceul Teoretic „Liviu Damian” din Râșcani.

Domnul Nicolae Moscalu a prezentat participanților câteva proiecte derulate de Asociația Obștească „Moștenitorii”.

Întâlnirea a marcat începutul proiectului de parteneriat educațional și dezvoltare a relațiilor „Limba română e patria mea”, proiect coordonat din partea școlii noastre, de către doamna profesoară Maria Chirca. Prima acțiune din cadrul acestui proiect a fost donarea a 1370 de cărți de către elevii Colegiului Național „Grigore Moisil”, elevilor din Râșcani-Bălți, Republica Moldova.

De asemenea, s-a hotărât de către ambele părți, o colaborare temeinică, astfel încât tinerii de pe ambele maluri ale Prutului să se întâlnească și să se recunoască drept frați de sânge românesc, în spiritul României Mari.

Interviu cu...

Domnișoara Doctor Elefterie

elev Luiza Maria Stancu

Încă avem speranța că, într-o zi, totul se va îndrepta și vom trăi așa cum ne dorim. Sunt oameni care ne-au făcut să credem că lumea nu este pierdută, că mai există un mugure de speranță. Un astfel de om este domnișoara doctor Mihaela

Nadia Elefterie, care s-a remarcat prin munca sa din domeniul medicinei. Este un om care sunt sigură că a făcut mulți alți oameni să zâmbească, știind că sunt sănătoși, inclusiv pe mine. Am avut ocazia să îi adresez câteva întrebări interesante, așa zice, și acesta fiind rezultatul:

1. Cum vă simțiți știind că ați vindecat atât de mulți oameni?

„Nu m-am gândit niciodată la lucrul acesta. Ce pot să spun este că mă simt împlinită când întâlnesc oameni pe care i-am cunoscut acum mulți ani, pe când erau copii și acum sunt la rândul lor părinți și când fețele oamenilor se luminează atunci când mă întâlnesc pe stradă.”

2.Ce înseamnă ”să fii un doctor bun”?

„Eu cred că pentru a fi un doctor bun trebuie, în primul rând, să iubești oamenii. Mai trebuie, de asemenea, să fii bine pregătit, să citești permanent, să fii la current cu noutățile. Triindu-mi cărțile din bibliotecă am văzut că foarte puțin din ceea ce am învățat în facultate mai este actual, progresul în medicină este destul de rapid. Și, în sfârșit, să fii bun comunicator. După părerea mea, învățământului medical românesc îi lipsește accentul pe comunicare și, de aici, o mare parte din problemele care se ivesc în relația medic-pacient.”

3.Cărțile pe care le citim, muzica pe care o ascultăm, filmele la care ne uităm- toate spun câte ceva despre noi. Puteți recomanda o carte, o melodie, un film care v-au inspirat?

„Este o întrebare foarte grea, totdeauna mi-e greu să întocmesc clasamente. Sunt două cărți, „Ciuma” de Albert Camus și, mai accesibil „Spitalul municipal” de Barbara Harrison, un film serial, Doctor Quin cu minunata Jane Seymour în rolul principal și un cântec My Way în interpretarea marelui Frank Sinatra.”

4.Vorbind despre cărți, știu că ați publicat câteva. Ce înseamnă scrisul pentru dumneavoastră?

„Da,am publicat, fără pretenția unei valori literare. În acea etapă a vieții aveam un bogat bagaj de amintiri, întâmplări auzite, sentimente, care se cereau așternute pe hârtie și am făcut-o. Acum simt nevoia să citesc. Este unul dintre avantajele încheierii activității, să faci ce îți place și când îți place.”

5.Cum v-ați dat seama că „să fiți doctor” este ceea ce vreți să faceți și că nu veți renunța?

„Am luat hotărârea în clasa a 11-a, după ce în primii ani de liceu am oscilat între limba română, filozofie, sociologie. În clasa a 11-a mi-am dat seama că vremurile, prin politizarea excesivă, nu erau propice unor astfel de opțiuni și, în parte, și datorită profesoarei mele de biologie, doamna Burlacu Eliza, m-am hotărât definitiv pentru medicină. În practicarea medicine pasiunea mea pentru psihologie a avut un rol însemnat. Am învățat singură, doar înainte de examen mi-am verificat câteva ore cunoștințele cu doamna profesoară Burlacu (pro bono!) și, în ciuda faptului că mulți nu credeau că e posibil fără meditații (au fost 9 candidați/loc) am reușit.”

6.Au fost momente când ați vrut să renunțați sau când v-a fost foarte greu?

„Nu, n-am vrut niciodată să renunț, sunt o persoană hotărâtă dar momente în care mi-a fost greu au fost destule.Între absurditatea cerințelor și penuria de mijloace din comunism și birocrăția sufocantă din prezent, a rămâne un medic dedicat, în primul rând, pacientului nu a fost niciodată o sarcină ușoară. Nu este ușor nici să zâmbești și să fii atent și amabil când sufletul îți plânge sau când ești bolnav și nici să uiți de tot ce ai lăsat acasă dedicându-te cu trup și suflet omului din fața ta.”

7.Vă este mai ușor să liniștiți un copil sau un adult, când vine vorba de vaccinuri sau de anunțarea diagnosticului?

„În primii mei ani de profesie m-am ocupat exclusiv de copii. Îmi plac copiii și în prezența lor uit de orice griji, comunic bine cu ei. De explicat logic este evident că este mai ușor să le explici adulților. Pe copii, de cele mai multe ori, nu-i liniștești cu vorbe, ci prin mângâieri, privire, contact fizic și încă ceva care este greu de explicat. Copilul te simte mai repede decât adultul simte când îl placi și când îl înțelegi.”

8.Care a fost cel mai frumos moment din cariera dumneavoastră?

„Nu știu, iar o întrebare grea care impune o clasificare! Au fost multe, foarte multe și, dacă ar fi să le pun în balanță, momentele frumoase cu momentele mai puțin frumoase, sigur balanța ar înclina în favoarea celor frumoase. Mi-a plăcut în 1999, trecerea de la lucrul la stat la activitatea independentă de cabinet. N-a fost ce aș fi sperat, am fost un pic dezamăgită, dar mi-a plăcut ideea.”

9.Cum a fost liceul pentru dumneavoastră? Ce sfaturi i-ați da unui liceandin generația actuală?

„Liceul a fost o perioadă frumoasă, de acumulări, am avut profesori competenți și drepecți. Am făcut poate o alegere greșită. Pe vremea când am făcut eu liceul, după clasa a noua care era comună, se putea opta între real și uman. Dirigințele meu, un om deosebit,domnul Datcu Laurențiu, m-a sfătuit să mă orientez spre real deoarece nivelul claselor era mai ridicat, deși eu preferam științele umaniste. Poate că mi-au folosit și matematica, fizica, chimia de real, dar a fost greu și a fost în detrimentul timpului pe care îl puteam alocă unor cunoștințe de care mă simțeam atrasă. Deci, sfatul ar fi că singurul criteriu în alegerile pe care le faci să fie pasiunea și înclinațiile, nu modele sau alegerile prietenilor. Și ar mai fi ceva, atenție la cultura generală. De obicei tinerii cred că anumite lucruri nu le trebuie în viață dar se înșală. Într-o conversație la un anumit nivel nu poți face față fără cultură generală. Ați văzut ce figură jalnică fac unii dintre potențaii zilei!”

Mă bucur că există astfel de oameni care pentru mine sunt un exemplu și care pe mine, ca tânăr din zilele de astăzi, mă determină că putem face lumea să fie un loc mai bun decât este deja, datorită altora.

*Laborator
de Biologie,
clasa a XI-a*

Niță Eduard Eugen

Eduard Niță este elev în clasa a IX-a A în cadrul colegiului nostru, are 15 ani și, foarte important, a avut media de admitere 10 în urma celor patru ani de gimnaziu și a Evaluării Naționale. De asemenea, este olimpic la geografie, participând la etapa națională a concursului "Terra" și a olimpiadei de geografie. Cu siguranță, Eduard are, pe lângă inteligență, multe alte calități pe care îmi propun să le descopăr și să le aduc în fața dumneavoastră, a cititorilor, printr-un interviu. Astfel, voi pătrunde cât de discret se poate în viața personală a lui Eduard, vreau să îl descopăr pe omul din spatele acestor rezultate remarcabile.

Urmează să aflăm răspunsurile date de Eduard celor nouă întrebări propuse de mine:

1) Ai un secret anume care îți asigură reușitele în educație?

Este un secret, dar nu unul individual. Oricine îl poate accesa: munca și ambiția. "Munca bate talentul când talentul nu muncește." Cred că în ziua de astăzi, generației noastre îi lipsesc determinarea și implicarea. Dacă nu reușești să te dedici cu totul unui obiectiv, nu vei reuși.

2) Ai avut un obiectiv în a avea media de admitere la liceu, 10?

Da! Am avut ca obiectiv din nota maximă, pentru că mi-am dorit să mă autodepășesc și mai apoi, ca să-i fac mândri pe cei apropiați mie.

3) Îți dorești media 10 și pe parcursul anilor de liceu? Dar la examenul de Bacalaureat?

Desigur, îmi doresc media 10 și la liceu, deși știu că este un obiectiv mult mai greu față de gimnaziu, dar nu imposibil. Când mi-am ridicat premiul pentru media 10, i-am promis doamnei Inspector General că ne vom revedea peste 4 ani.

4) Ce facultate îți dorești să urmezi? De ce?

Mi-am conturat o idee despre cariera pe care vreau să o urmez și consider că Universitatea Politehnică sau Universitatea București mă vor ajuta să îmi îndeplinesc visul. Voi avea de ales dintre cele două. Consider că la aceste Universități sunt cele mai bune facultăți din țară.

5) Unde sau cum te vezi peste 10 ani?

Mă gândesc în fiecare zi la aceasta. Peste 10 ani mă văd fericit, mă văd un om cu un loc de muncă bine plătit, un om care după foarte multă muncă a reușit să ajungă la independență și care acum începe să guste cu adevărat din viață.

În urma interviului am descoperit un tânăr senin, cu aspirații înalte, plin de pasiuni, profesionist din toate punctele de vedere și, cel mai important, am observat multă sensibilitate, emotivitate, perfecționism și dedicare. Nu era primul său interviu, dar era vizibil emoționat. Îi puteam citi în privire curiozitatea legată de întrebările la care urma să răspundă și dorința de a răspunde sincer, de a fi cât mai sigur pe sine. A răspuns prompt fiecărei întrebări, cu o maturitate pe care puțini tineri de vârsta sa o au. A fost o adevărată plăcere să îl intervievez pe Eduard.

Succes. Fdi!

6) Te temi de eșec? Dacă da, cum faci față acestei temeri?

Nu mă tem de eșec, pentru că mi-am dat seama că din eșec înveți mai mult decât din succes. Aud mereu în jurul meu că oamenii se tem de eșec. Eu am fost diferit, am realizat că nu există succes fără eșec.

7) Ai încredere în tine?

Da, am foarte multă încredere în mine, cred în mine, cred în obiectivele mele, cred în tot ceea ce fac și pe lângă faptul că am încredere în mine sunt și perfecționist.

8) Ai un grup larg de prieteni sau mai restrâns? De ce?

Deși cunosc mulți oameni, am prieteni puțini și cred că prietenii adevărați sunt cei care te susțin necondiționat și au grijă ca tu să fii mereu fericit. Nu am un grup larg de prieteni, pentru că sunt foarte selectiv cu oamenii pe care îi țin aproape.

9) În afara școlii și a disciplinelor școlare, ai pasiuni? Care sunt acelea?

Sunt un tânăr cu foarte mult pasiuni și câteodată regret că nu am timp pentru toate. Îmi plac foarte mult fotbalul, tenisul, ping-pong-ul, darts-ul, dar și lectura, muzica și dansul.

elev Adina Bucșaru

Discursuri motivaționale

"România, încotro?!"

Maria -Luiza Stancu

"Do what you love and do a lot of it", zice un citat pe care l-am găsit pe Pinterest și care m-a pus pe gânduri. Ușor de zis, greu de făcut. De ce este greu? Deoarece intervine societatea în care trăim, intervin judecățile și vrem să părem cât mai "cool" în fața unor oameni care nu ar da niciun ban pentru noi. Din păcate, putem ajunge să ne schimbăm, implicit să nu mai facem ceea ce ne reprezintă dar putem preveni acest lucru prin a avea curaj. Dar nu orice fel.

De ce să nu citesc în loc să "stau pe telefon", ca toți ceilalți? De ce să nu ascult melodiile care îmi plac cu adevărat, în locul celui gen de melodii pe care îl tot aud și pe care atât de mulți îl adoră, dar eu nu? De ce să nu mă îmbrac așa cum îmi place, deși nu este ceea ce "se poartă"? De ce să încerc să fiu stereotip?

Răspunsul acestui lanț infinit de întrebări este variabil, dar prezintă aceeași esență: pentru că procedând cum vreau, dau dovadă de curaj dau dovadă că am puterea necesară pentru a fi eu însămi și altfel nu mai sunt un oarecare. Sunt un unic al existenței. Să nu fii un oarecare în zilele de astăzi e o adevărată provocare. De ce? Pentru că în acest fel, ai o părere diferită față de cea a celorlalți și nu poți ști cum este primită, dar de ce te-ar interesa? Așa îți dai seama că cine ține la tine cu adevărat, îți va fi alături negreșit.

Nu trebuie să facem ceea ce credem că ne place sau ceea ce le place altora, ci ceea ce ne place nouă.

Așa că faceți ce vă încântă: urmăriți filmele care vă plac, citiți cărțile care vă inspiră, ascultați melodiile care vă ajută să evadați imediat din lumea plină de "griji", plecați oricând vreți, îmbrăcați-vă așa cum simțiți, vorbiți așa cum simțiți, exprimați-vă părerile sincere și cel mai important, aveți încredere în voi!

O mică sursă de inspirație, de curaj și de determinare pentru mine, este scrisoarea către liceeni, de către Tudor Chirilă. Sper că veți găsi șapte minute libere din timpul vostru pentru a o asculta pe YouTube. Pe mine m-a mișcat și mi-a deschis un pic mai mult ochii.

Și încă ceva: timpul oricum trece. Important este să nu îl faceți să treacă degeaba!

"Orice schimbare în bine începe de la noi"

Pușcoi Maria Alexandra

Încă din timpuri străvechi, oamenii au căutat mereu să cunoască, să evolueze și să creeze. Dovada acestui fapt stă în tot ceea ce vedem și folosim noi în ziua de astăzi, în toate lucrurile pe care oamenii au reușit să le descopere prin voință, din dorința de a cunoaște, datorită curiozității firești oricărei ființe care deține inteligență și dorința de a evolua.

Încă de la vârste fragede, copiii caută să cunoască, să descopere, să înțeleagă. De ce când apasă mami pe un buton se face lumină în cameră? De ce când tati vrea să repare ceva desface și întoarce pe toate părțile obiectul? Dorința de cunoaștere e ceva specific mai ales în perioada copilăriei, când nu ai multe cunoștințe și îți dorești să știi și mai mult, odată cu trecerea timpului.

De ce în ziua de astăzi când vezi un copil la grădiniță sau la școală el ține în mână un telefon? De ce copilul nu ține o jucărie sau o carte în mână? De ce când o întrebi pe mama sau pe tatăl lui, acesta răspunde „Eh, nu am timp de el. Am și eu treburile mele. Poate să se uite pe telefon.”!

Și acum vine răspunsul. Pentru că odată cu tehnologizarea vieții oamenilor, atât de mult, adevăratele comori și bucurii simple ale vieții au fost date uitării. De ce să-i cumpăr copilului meu o carte sau o jucărie și să-l învăț să citească sau să se joace cu ea când eu prefer să nu-mi bat capul și să-i las telefonul ca să nu mă deranjeze!

În acest fel societatea noastră nu evoluează așa cum ar fi bine, tot ce au realizat înaintașii noștri va fi dat uitării, toate realizările importante din Antichitate și până în

cele mai glorioase momente ale lumii noastre vor fi șterse cu timpul dacă adevăratele valori ale unei societăți sănătoase și evolute nu vor fi păstrate și transmise mai departe. Da, de la cartea pe care un părinte a refuzat să o cumpere copilului său, din momentul când nu și-a mai făcut timp să-l asculte, să-l certe, dar și să-l îmbrățișeze, să-l educe, să-l învețe ce înseamnă viața și cum merită trăită, lucrurile bune se pierd și începe drumul spre superficialitate.

De aici pornește totul. De aici începe distrugerea și umbrirea celor câteva minți luminate care ar putea schimba ceva. Pentru că mediocritatea și superficialitatea apar încă de la cele mai mici vârste ruinând șansele la un viitor mai bun, al țării și al fiecărui copil și de ce nu, al societății din care face parte și acesta. Copiii care nu știu să țină o carte în mână, care nu-și stimulează imaginația și puterea de a gândi singuri, mai târziu se vor întreba ce caută la școală, că nu le e de folos cu nimic. Pentru că așa au fost educați sau așa au reușit ei să-nțeleagă. Și de aici mai departe, vor avea numai eșecuri în viață și vor realiza târziu, târziu de tot, că au trăit degeaba, că nu au avut un scop și nu au realizat nimic.

Voi, cei care mai aveți un gram de voință și de strălucire în minte, să nu vă lasați purtați de val! Păstrați-vă voința, aspirațiile, trăiți-vă viața frumos, conștient, știindu-vă mereu prioritățile!

*Desen realizat de
Ionescu Mihai
clasa a X-a B*

Ideea acestei rubrici mi-a venit gândindu-mă la prietenii mei cei mai apropiați, m-am gândit cât de speciali sunt unii oameni și la faptul că mulți alții nu îi știu pur și simplu, fiindcă ei nu au CURAJUL de a se face remarcați... Și am ajuns la obiectivul meu... CURAJUL. Îmi doresc nespus de mult să vă determin să îndrăzniți, să fiți voi înșiva în orice situație. Cu siguranța ați încercat măcar o dată să vă dați drept altcineva, fiindcă nu ați avut suficientă încredere, așa cum mulți tineri nu au... Sigur ați întâlnit oameni sau grupuri în fața cărora ați vrut să păreți "altcineva" în speranța de a fi asimilați mai bine de grup. Poate a funcționat sau nu... În ambele situații pot spune că "masca" este o "afacere" păguboasă! De ce? Ei bine, vă spun din experiență că nu este ușor să te prefaci și cu siguranță nu te poți preface la infinit! Apoi, de unde știm că persoana sau grupul nu ar fi apreciat mai mult ceea ce noi suntem de fapt? Chiar dacă nu realizați, fiecare dintre voi este special și sunt sigură că fiecare are calități notabile! Trebuie doar să aveți curajul să le arătați, să îndrăzniți! Fiți voi în fiecare zi și vă veți da seama că viața vi se va schimba în bine.

Se întâmplă foarte des să aud pe stradă, la liceu, în grupul de prieteni expresia "este un ciudat!". Așa este etichetat oricine este diferit, în ultima vreme. Această expresie inhibă incredibil de tare și este unul dintre răspunsurile la întrebarea "ce vor spune ceilalți?", întrebare care, după cum bine știți, a distrus cele mai multe visuri. Prefăcându-ne, nu facem decât să ne afundăm tot mai tare și să pierdem esența lucrurilor cu adevărat importante! Îndrăzniți să fiți diferiți, să faceți ceea ce simțiți și să aveți curajul propriilor idei! Uitați întrebarea "ce vor spune ceilalți?", fiindcă indiferent de alegerile noastre, mereu va fi ceva de "spus". Fiți originali și aveți curajul de a vă impune, de a vă spune ideile. Nu se știe cât de departe poate ajunge o idee.

Gândiți-vă cât de plăcută și cât de productivă ar fi o societate în care fiecare ar fi el însuși. Trebuie să spargem gheața! Toate au un început și sunt sigură că începutul stă în rândul tinerilor! Aveți încredere în voi, inspirați-i pe cei din jur, fiindcă schimbarea nu stă în tine sau în mine, stă în noi toți. Este adevărat că primul pas este să te schimbi pe tine, dar nu este suficient. Determinați-i pe cei din jurul vostru să vă urmeze, iar ei la rândul lor să o facă față de alții! Ai curajul să spui ceea ce crezi, să spui ce îți place și ce nu îți place! Nu te teme, orice ar fi! Singurul lucru care te poate salva din orice situație este curajul, dar nu tupeul!

Astfel se naște o societate cu adevărat puternică! Vă doresc puterea de a aduce schimbarea!

FIȚI CURAJOȘI!

„Nimic nu valorează mai mult decât ziua de azi.”

- Goethe

„Imposibilul poate fi împărțit oricând în posibilități.”

„Nu putem direcționa vântul, dar putem ajusta pânzele.”

„Nu permite ca opiniile celorlalți să devină realitatea ta.”

- Les Brown

„Mulți dintre cei care eșuează o fac pentru că nu și-au dat seama cât de aproape au fost de succes înainte de a renunța.”

- Thomas Edison

*Desen realizat de
Drăgan George Eugen
clasa a XI-a A*

„After” I met you

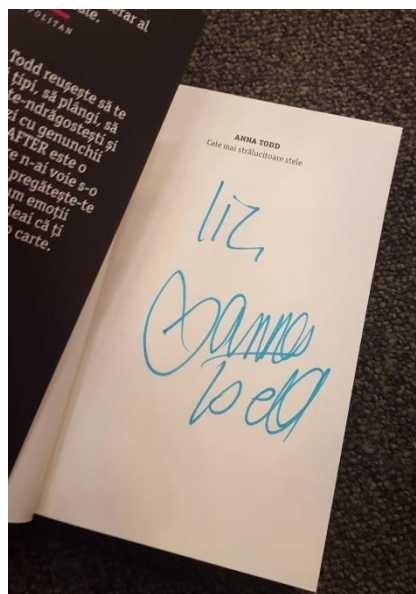
Auzisem din vară că Anna Todd, autoarea renumitei serii „After”, va ajunge în România, pentru a-și lansa noua carte, „Cele mai strălucitoare stele”.

Mi-am dorit să merg să mă bucur că dorința mi s-a și îndeplinit (mulțumesc, Anna). Așadar, a venit ziua mult așteptată, o duminică obișnuită, care avea să devină o zi de neuitat.

Am luat cu mine toate cele 5 cărți din seria „After” și noua carte, în speranța că le va semna și că îmi voi vedea numele scris de ea pe prima pagină a fiecărei cărți.

Odată ajunsă acolo, ceva mai devreme decât anticipasem, am așteptat, evenimentul desfășurându-se în librăria Cărturești Carusel, din București. La ora 16, când Anna Todd trebuia să apară, eram deja foarte emoționată, dar am uitat de toate emoțiile, când am auzit aplauzele celor din jur și am văzut o femeie venind înspre masa special aranjată pentru autografe. Era ea, exact așa cum știam că arată, chiar mai frumoasă și mai senină.

Timp de o oră ne-a vorbit despre tot ce a inspirat-o să scrie noua sa carte și a răspuns la întrebările legate de seria deja existentă. Pe măsură ce o ascultam, eram tot mai bucuroasă că aveam ocazia să mă aflu acolo, fiind pentru mine primul eveniment de acest gen.

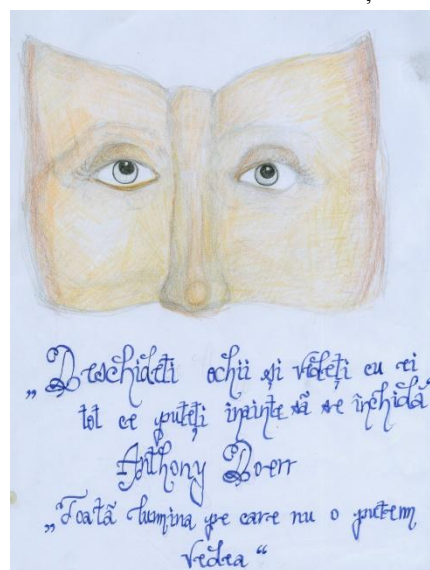
Nici nu mai contează cât am stat în picioare și cât am așteptat să ajung la acea masă, pot zice că a meritat din plin. Așa că a venit momentul mult așteptat: am ajuns acolo și a început să semneze cărțile, scriind numele „Liz”, împreună cu semnătura ei și o inimioară. În tot acest timp, am salutat-o, m-a întrebat ce fac, mi-a mulțumit că am așteptat atât de mult (lucru ce m-a luat prin surprindere) și am aflat că îi place orice film cu Tom Hanks și că serialul ei preferat este „The Vampire Diaries” (încă un motiv să mă apuc să îl vizionez). În momentul când am făcut un selfie cu ea, îmi tremura mâna. Destul de rău, dar știam că erau emoții pozitive, constructive. Aceste două minute incredibile s-au sfârșit cu o îmbrățișare și cu un „Thank you so much! Bye!”.

Și am plecat de acolo cu ”câteva grame” mai fericită. Bine, poate mai multe.

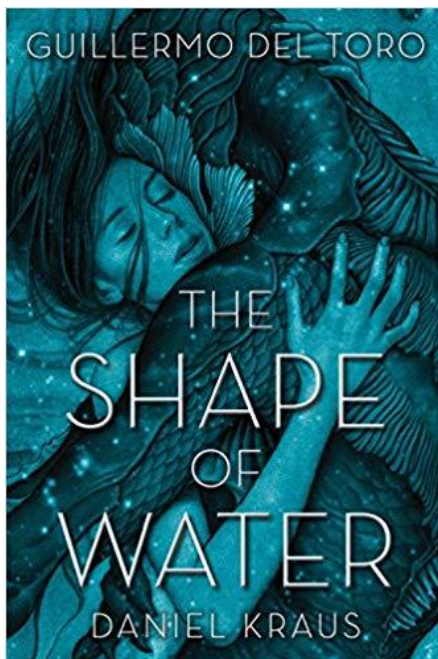
Nu am cum să spun că acea zi de duminică a fost una obișnuită, ci pot afirma că a fost într-adevăr o zi fantastică.

Mulțumesc, Anna Todd!

Maria-Luiza Stancu

„FORMA APEI”, DE GUILLERMO DEL TORO

Simt nevoia de multe ori să-mi exprim părerea în ceea ce privește o carte versus ecranizarea ei. De când cititul a devenit un lucru constant în viața mea, încerc să evit filmele făcute după cărți, pentru că în cazul meu, cartea câștigă întotdeauna. De-abia după ce termin de citit cartea, îmi pot acorda luxul de a vedea filmul, pe care îl cam fac praf, pentru că există puține cazuri în care acesta bate originalul. Cum motivele sunt numeroase, nu cred că trebuie să intru neapărat în amănunte. Detalii puține, personajele altfel de cum mi le-am imaginat, multe pasaje scoase sau modificate, finalul diferit. La fel am procedat și cu „Forma apei”, de Guillermo del Toro, zero spoilere, fără film, fără nimic înainte, ce să pună în pericol înțelegerea mea completă a acțiunii cărții.

Povestea este ciudată, atipică, dar extrem de palpitantă și interesantă, lucru care m-a atras și m-a determinat să o citesc. Chiar dacă în mintea mea se făcea mereu apel la realitate, am fost foarte prinsă de povestea de dragoste dintre protagoniști și am încercat să o văd ca pe un lucru normal, nu ca pe ceva ireal. Totul are loc în perioada Războiului Rece, atunci când un om-amfibie este capturat în Amazon și trimis la baza de cercetare Occam din Baltimore pentru analize și cercetări amănunțite. Vă întrebați, oare, cu ce scop? Americanii căutau cu disperare un avantaj asupra rușilor și credeau că odată cu descoperirea acestei vietăți, întrebările lor vor căpăta, în sfârșit, un răspuns.

Elisa Esposito este femeie de serviciu pe tura de noapte în această bază. Chiar dacă muncește aici, Elisa este o femeie inteligentă, cu pasiuni colorate și interesante. Din nefericire, este mută, fiind găsită la o vârstă fragedă pe marginea unui râu cu cicatrici în jurul gâtului. Nu își amintește cine i le-a provocat... În ciuda acestui accident, Elisa are o inteligență emoțională ieșită din comun, care mai târziu o va ajuta să realizeze o conexiune cu omul-amfibie, Deus Brankia.

V-am spus, cam ciudată acțiunea, dar merită toată atenția voastră.

Autor: Ileana Tatu

"Portul popular"

Birtea Alexandra - Nicoleta

Cum ar fi dacă tradițiile ar dispărea? Ei bine, este o întrebare ce ar trebui să ne preocupe! De ce? Răspunsul este simplu: suntem cuprinși de globalizare, iar fiecare țară trebuie să lupte împotriva acestui fenomen, să se afirme!

Portul popular românesc își are originile în portul strămoșilor noștri, traci, geți și daci, păstrându-și caracteristicile esențiale neschimbate de-a lungul timpului.

Ia, bluza tradițională este un simbol al spațiului românesc, fiind celebrată pe 24 iunie începând cu 2013. Confectionată din pânză albă din bumbac, în sau borangic, ia cucerește pe oricine prin eleganța broderiei.

Costumul național devine o piesă indispensabilă atunci când este adoptat de Regina Elisabeta la curte. Pictorul George Healy realizează portretul reginei care se întreba dacă "oare există tablou mai încântător decât o țărăncă româncă, îmbrăcată în costum popular".

Regina Maria apare îmbrăcată în straie tradiționale, iar boieroaicele fac la fel, fiind chiar obligate, pentru că în invitațiile de la palat se preciza că ținuta obligatorie să fie portul popular, afirma istoricul Georgeta Filitti. Costumul cunoaște un real succes datorită influenței reginei, ajungând în rândul elitelor.

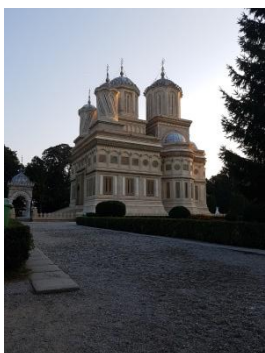
Creatori de modă precum Yves Saint Laurent, Kenzo și Jean Paul Gaultier sunt doar câțiva dintre cei care au fost fermecați de cămașa populară românească.

Obiective turistice

Viscri, satul brașovean care l-a cucerit pe Prințul Charles, este inclus în Patrimoniul UNESCO datorită bisericii fortificate.

Castelul Peleş, construit ca reședință de vară a regilor este considerat unicat prin valoarea sa artistică și istorică.

Mănăstirea Curtea de Argeș, construită între 1515-1517 de Neagoe Basarab a fost transformată în timpul lui Carol I în necropolă pentru familia regală a României. Tot aici se află și moaștele Sf. Filofteia.

Orașul Sibiu, prima capitală culturală din România (2007), este un oraș înțesat de obiective turistice care merită vizitate: Biserica Evanghelică, Palatul Brukenthal și Podul Minciunilor sunt doar câteva dintre acestea.

"ORIUNDE AI MERGE LOCUL ACELA DEVINE PARTE DIN TINE CUMVA..."

”Atunci și Acum”

Paraschiv Cristina - Andreea

1918

Nu este niciun secret, că fiecare adolescent (sau cel puțin adolescente) este îndrăgostit sau pasionat de modă. Trăim niște vremuri în care ni se pun etichete bazate pe ceea ce purtăm și cum purtăm. Acum suntem obișnuiți să ne purtăm blugii, tricourile și adidașii în fiecare zi, ca la ocazii speciale să îmbrăcăm câte o rochie elegantă sau un costum bine croit. Dar hai să facem o călătorie în timp, să vedem cum se îmbrăcau strămoșii noștri acum 100 de ani.

Anul 1918, pe 7 mai se semnează „Tratatul de la București” unde se stabilește pacea dintre România și Germania, iar pe 11 noiembrie se încheie Primul Război Mondial, deci începutul perioadei interbelice.

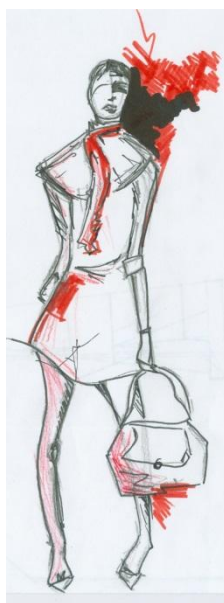
Este momentul emancipării culturale, parfumul acelor vremuri amintește de iubiri interzise, serate muzicale și plimbări cu trăsura. Tonul în modă era dat de frumoasa Hélène Chrissoveloni, o tânără amuzantă, bogată și inteligentă născută într-o familie de bancheri de origine greacă.

Femeile încep să își taie părul scurt, în stil bob încă din perioada războiului pentru a putea ajuta soldații de pe front. Astfel, la sfârșitul războiului, fustele devin mai scurte, până la genunchi. Hainele doamnelor și domnișoarelor erau confecționate din materiale pastelate, fine, din dantelă, talia fiind subliniată de un corset ce era acoperit de o fustă clopot. Atunci când mergeau la baluri, doamnele înaltei societăți îmbrăcau rochii cu spatele decoltat, asortate cu broșe fine, haine de blană, pălării și mănuși. În timpul zilei, pentru a-și proteja tenul alb, ele foloseau pălării de soare confecționate din dantelă, iar atunci când acestea aveau un ten mai măsliniu, foloseau pudră pentru a-și schimba culoarea tenului. De asemenea, este prima dată când femeile încep să aibă încredere și să poarte ruj roșu pe stradă.

În ceea ce privește bărbații, cei bogați aveau costume confecționate din materiale prețioase, aduse de comercianți din străinătate. Gentlemanul modern avea să respecte câteva reguli legate de etichetă. Costumul trebuia să aibă o culoare închisă fără imprimeu colorat. Hainele conservatoare iau amploare în rândul bărbaților, astfel încât orice bărbat care se respecta avea întotdeauna la el bastonul cu cap de fildeș, mănuși din piele, un ceas cu lanț de aur sau argint și purta mustață. Purtau pălării pe care le scoteau pentru a saluta doamnele, iar ghetetele din lac în stil „Al” Capone erau nelipsite.

Românele înstărite se îmbrăcau după moda de la Paris, pe când cele de la țară încă mai purtau îmbrăcăminte din lână, costum popular și opinci. Era o discrepanță foarte mare între lumea de la oraș, emancipată, și oamenii de rând.

Așadar, vremurile de atunci nu se compară deloc cu cele de acum, unde avem acces la o gamă variată de produse, de magazine, de modele, iar fiecare se poate exprima prin vestimentație așa cum simte, dar totuși cei mai mulți dintre noi aleg să poarte ținute simple, extrem de banale, dar comode și practice. Începem să uităm ce înseamnă eleganță și bun gust, fiind prinși în fuga continuă după scopuri și interese. Băieții nu mai salută doamnele pe stradă așa cum o făceau odată, iar femeile au uitat ce înseamnă cuvântul care aproape 100 de ani a fost sloganul lor: „FEMINITATE”.

2018

Stan Cristian
Neagu Andrei-Catalin
Clasa a X-a A

At the beginning of 1918, Romania signed the peace of Buftea-Bucharest in May, a peace treaty that brought the country great prejudice. The great changes in the European plan, from the second half of the year, and the skills of Romanian leaders to feel the historical moment and make the announced transform the disaster into a string of victories, reunited under the name of the Great Union from 1918: the union of Bessarabia with Romania on March 1918, the union of Bucovina with Romania in November, and in December the union of Transylvania, Banat, Crişana and Maramureş with Romania.

But on the negative side we have the massive destructions of the First World War, that have resulted in an "involution of about a decade and a half" of the productive level in Romania. The damages and plunderings that were committed by foreign occupants (Germans, Austro-Hungarians and Bulgarians) were estimated and confirmed by the Paris Peace Conference at the sum of 72 billion lei in gold. Without considering the loss of the National Bank's Treasury, over 93 tons of gold sent to the Moscow Archives in 1916-1917 for preservation have not been fully recovered to this day. The world war cost the Romanian people from 580,000 to 665,706 deaths, soldiers and civilians. In the memory of their deaths, numerous monumets were raised including the Mausoleum in Mărăşeşti.

Romania reunited in its historical boundaries, after the great Union of 1918, it had an area of 295,040 km², compared to 137,000 km² before reunification. And today Romania has an area of 238.397 square kilometres.

"Un rêve accompli à demi"

Cristea Alexandra-Maria
Clasa a XI-a B

La première fois que j'ai atteint la performance de me qualifier à l'Olympiade Nationale de Langue Française c'était en 7e classe au Collège. Je n'oublierai jamais les émotions que j'ai vécues en apprenant la nouvelle.

Trois ans plus tard, j'ai revécu les mêmes moments, comme la première fois: les mêmes émotions, le même bonheur, le même enthousiasme et, évidemment, le même travail intense pour réaliser mon rêve: gagner un prix à l'Olympiade. Après avoir appris que j'allais participer à l'Olympiade Nationale, au fur et à mesure que les jours s'écoulaient, mes émotions s'intensifiaient, de même que mes efforts pour bien me préparer. Et, j'y ai réussi en partie.

Participer à une Olympiade Nationale c'est une occasion formidable de se faire une analyse de ses propres compétences, d'autoévaluer ses capacités intellectuelles et vocationnelles. Mais, c'est aussi une occasion de socialiser avec des jeunes de son âge, de se lier d'amitié avec eux, de partager les mêmes émotions à travers les quelques jours passés à cette Olympiade. Et c'est ce que j'ai fait à Buzău, où elle s'est déroulée cette année. J'ai réussi à me lier d'amitié avec beaucoup de jeunes adolescents de tous les départements du pays.

Pour le reste, toutes les gens que j'y ai connus ont été très gentils, surtout les organisateurs du département hôte, Buzău, qui ont préparé des activités "hors concours". Par exemple, une soirée on a vu un film artistique, une autre soirée on a participé à un concert de musique africaine. Tout cela ont diminué nos émotions et nous ont ravis.

”Internetul în viața tinerilor”

Ana-Maria Sava

Clasa a X-a A

Tehnologia reprezintă o mare parte din viața oamenilor, în special a tinerilor. Cu greu ne mai putem imagina o lume fără mașini, fără electricitate sau fără internet. Internetul, în mod deosebit, prezintă o mulțime de avantaje, dar și dezavantaje.

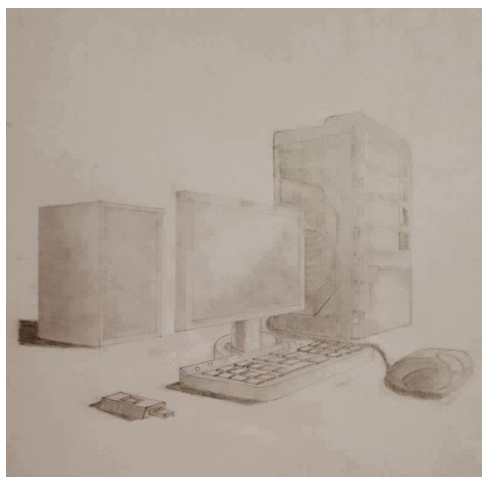
Internetul reprezintă cea mai mare sursă de informații. În doar câteva minute, putem obține niște informații pentru care, acum 50 de ani, am fi petrecut ore întregi în bibliotecă. Totuși, dezavantajul este faptul că oricine are acces la internet și poate posta informații greșite.

Internetul este, de asemenea, și un mod de ne petrece timpul liber. Există o gamă largă de jocuri, filme, seriale, cântece care ne pot ține ocupați mult timp. Deși acestea ne pot ajuta să ne relaxăm, ar trebui să nu petrecem prea mult timp în fața ecranelor și să uităm de școală, de somn sau de alte activități.

Statul prea mult în fața ecranelor dăunează grav sănătății. Pe lângă faptul că ne forțăm ochii privind mult timp lumina ecranelor, mulți dintre noi tind să aibă și o postură incorectă când stau la calculator, lucru ce le va afecta sănătatea.

Un alt aspect al internetului este reprezentat de rețelele de socializare. Dacă sunt folosite corect, rețelele de socializare sunt un lucru bun. Putem comunica mai ușor cu rudele și prietenii, ne putem face noi prieteni și putem fi la curent cu ce se întâmplă în jurul nostru. Rețelele de socializare au și o parte negativă: putem uita să mai petrecem timpul cu cei dragi și în viața reală sau putem fi abordați de persoane care nu au intenții bune.

În concluzie, internetul este o mare descoperire a acestui secol, fiind un lucru foarte folositor, dar care trebuie să fie folosit cu atenție.

”Școala din altă țară”

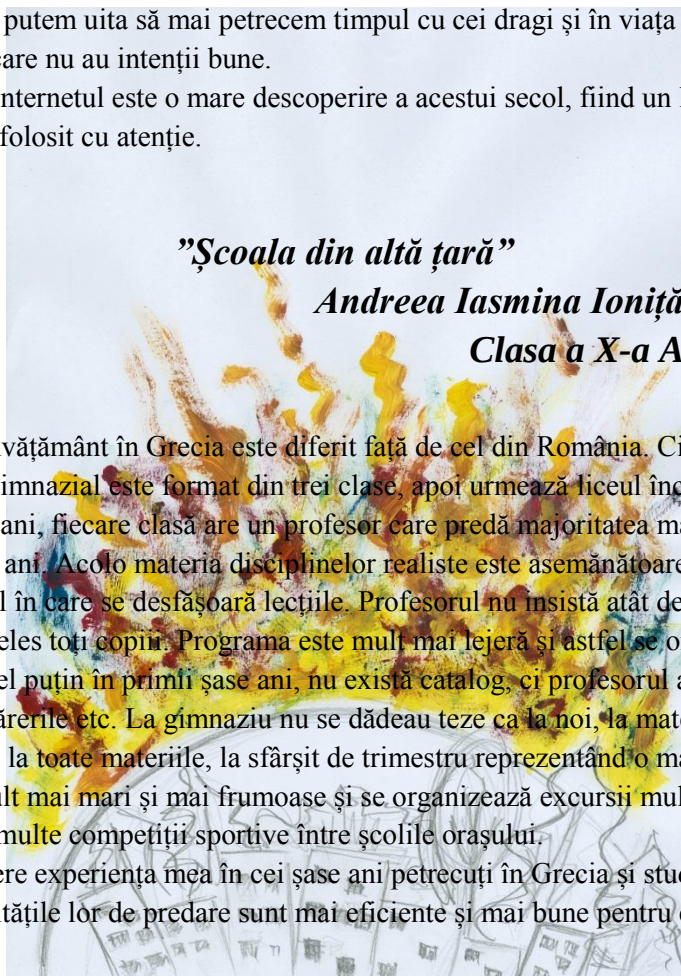
Andreea Iasmina Ioniță

Clasa a X-a A

Sistemul de învățământ în Grecia este diferit față de cel din România. Ciclu primar este format din șase clase, ciclul gimnazial este format din trei clase, apoi urmează liceul încă trei ani.

În primii șase ani, fiecare clasă are un profesor care predă majoritatea materiilor și care se schimbă la fiecare doi ani. Acolo materia disciplinelor realiste este asemănătoare cu cea din România. Diferența o face ritmul în care se desfășoară lecțiile. Profesorul nu insistă atât de tare să treacă mai departe dacă nu au înțeles toți copiii. Programul este mult mai lejer și astfel se organizează mai multe activități educative. Cel puțin în primii șase ani, nu există catalog, ci profesorul are o agendă în care își scrie notele, părerile etc. La gimnaziu nu se dădeau teze ca la noi, la matematică și română, în schimb se dădeau teze la toate materiile, la sfârșit de trimestru reprezentând o mare parte din nota finală. Școlile sunt mult mai mari și mai frumoase și se organizează excursii mult mai des cu toată școala. Se desfășoară multe competiții sportive între școlile orașului.

Având în vedere experiența mea în cei șase ani petrecuți în Grecia și studiind acolo am ajuns la concluzia că modalitățile lor de predare sunt mai eficiente și mai bune pentru elevi.

Cititorii întreabă, redacția răspunde

Gabriela: *Ce v-a determinat să reluați redactarea revistei?*

Redacția: Pentru că este anul Centenarului, ne-am gândit să realizăm un număr aniversar, voința și implicarea fiind „armele noastre”.

Daniela: *Ce vă motivează să realizați revista școlii?*

Redacția: Revista școlii reprezintă „obiectul muncii” elevilor liceului și cred că a face ceva împreună cu alți elevi pentru colegiu arată, de fapt, impactul pozitiv al acestuia asupra comportamentului și al implicării noastre, ca persoane.

Elena: *Cum credeți că va arăta România peste cațiva ani?*

Redacția: Sincer, România este o țară foarte bogată în istorie și cultură, dar multe dintre atributele sale sunt eclipsate de către oamenii ale căror interese cred că sunt mai importante decât România. După cum arată acum, dacă poporul nu își va da seama cine are importanță și cine conduce, România va ajunge de răpă.

Georgiana: *Când abordați un subiect țineți cont și de părerea profesorilor sau consultați și elevii din liceu?*

Redacția: În redacția noastră, munca în echipă este considerată virtute. Astfel, atunci când abordăm un subiect, încercăm să consultăm deopotrivă elevi și profesori, fiindcă, două minți gândesc mai bine față de una și așa mai departe.

Alina: *Ce doriți să schimbați în liceu, prin această revistă? Va fi doar o revistă de știri sau de bârfe?*

Redacția: Mai întâi, permite-mi să lămuresc un aspect: revista noastră nu a fost, nu este și nici nu va fi o revistă de știri sau de bârfe! Revista noastră este UN ACT DE CULTURĂ! Este normal să avem o rubrică de știri, dar, în ansamblu, revista este o manifestare pur culturală, scrisă cu mare drag pentru voi, elevii liceului nostru. Apoi, prin revista CNGM nu ne-am propus să schimbăm ceva anume. Nu dorim să vă influențăm sub nicio formă liberul arbitru. Desigur, revista este o invitație la implicare

în viața liceului, este pentru voi și despre voi, vă poate oferi idei și sfaturi, dar nu poate și nici nu își propune să vă schimbe. M-am referit strict la elevii liceului, fiindcă, fără noi, liceul nu ar fi nimic mai mult decât o clădire.

Daniel: *De ce avem mai multe biserici decât spitale?*

Redacția: Pentru a-ți răspunde la întrebare trebuie să facem un scurt exercițiu de imaginație, care implică statul, spitalele și bisericile. Astfel, statul oferă bani, atât bisericilor, cât și spitalelor. Cheia stă în felul în care banii ajung la biserică, respectiv spital. În ansamblu, organizațiile de cult primesc mult mai puțini bani, dar le sunt virăți direct de către stat, în vreme ce spitalele primesc banii printr-un intermediar, și anume CNAS care la rândul său distribuie banii între spitalele private (multe au contract cu statul prin CNAS) cărora le sunt decontate foarte multe proceduri și mai apoi ajung banii la spitalele de stat. Putem observa faptul că în sănătate banii sunt disipați în comparație. Apoi, un aspect foarte clar este faptul că orice biserică are o cutie a milei în vreme ce spitalele, nu.

Andra: *Ce părere aveți despre faptul că unii copii sunt de părere că faceți această revistă pentru a vă pune bine cu profesorii? După ce terminați liceul credeți că va mai exista revista?*

Redacția: La această întrebare îți pot răspunde prin exemplul personal: visez să scriu la revista liceului încă din școala generală (în acel moment nu știam la ce liceu voi merge). Astfel, revista reprezintă îndeplinirea unui vis. Nu cred că poate fi vorba despre a fi mai bine văzut de către domnii profesori, ci este pur și simplu o pasiune. Sunt sigură că revista va exista mulți de acum încolo, fiindcă a existat și în trecut, fără noi.

Lucian: *Sunteți plătiți la redacție?*

Redacția: Redacția școlii e finanțată din bugetul școlii, deci dă-mi voie să-ți răspund cu o altă întrebare: tu ești plătit ca să vii la școală?

Costin: *V-ați gândit să descrieți un profesor, în revistă?*

Redacția: Nu ne-am gândit să descriem un profesor atunci când am redactat acest număr, dar este o sugestie foarte interesantă de care vom ține cont pe viitor.

Alexandra: Credeți că ați putea redacta anumite articole în care să fie menționate problemele elevilor, iar aceste articole să creeze o legătură mai bună între elevi și profesori?

Redacția: Desigur că putem scrie astfel de articole și consider că ar fi foarte utile, revista fiind destinată în primul rând elevilor. Mulțumim frumos pentru sugestie. Vom ține cont când vom redacta numerele următoare.

Andreea: Care este cel mai frumos lucru atunci când vine vorba despre o redacție?

Redacția: Eu cred că cel mai frumos lucru este să-ți stabilești obiective, fiecare membru să contribuie cu propriile idei, iar la sfârșit, ceilalți să aprecieze muca depusă.

Dumitru: Ce ați schimba la sistemul românesc de educație?

Redacția: L-aș revizui cu totul. Sunt mult prea multe materii care nu ajută cu nimic, iar cel mai important mi se pare să pui accent pe ce se pricepe elevul. Așadar, aș încerca (dacă aș putea) să formez copii de mici să știe pe ce filieră să continue.

Luminița: De ce nu toți elevii poartă uniformă?

Redacția: Uniforma e ținută obligatorie a acestui liceu. Eu cred că unii elevi au răspândit această practică atunci când cei din jur au văzut că pot trece pe poarta școlii fără a fi opriți pentru neputarea uniformei.

Cătălina: De ce trebuie să memorăm ca papagalii?

Redacția: Nimeni nu te îndeamnă să faci asta. Când te ascultă un profesor, acesta nu ține să spui lecția așa cum a dat-o el. Încearcă să înveți logic!

Georgiana: Ce ați schimba la elevii din ziua de azi?

Redacția: Aș schimb comportamentul. Ceea ce fac ei e să se plângă de tot dar să nu facă nimic să schimbe ceva.

Sabina: De ce cred unii elevi că doar notele sunt importante?

Redacția: O parte din elevi consideră că notele sunt cele care contează și de aceea, câteodată încearcă să trișeze; ei își propun să obțină o notă cât mai mare și nu neapărat să învețe ceva.

Georgiana: De ce credeți că învățământul își pierde adevărata valoare?

Redacția: Nu cred că învățământul își va pierde adevărata valoare, ci doar oamenii își pierd motivația de a mai evolua.

Roxana: Cum poți să devii un elev popular?

Redacția: De ce ai vrea asta? Popularitatea nu te ajută cu nimic. Poate te face să fii mai fericită, însă atrage multe critici... foarte multe. Mai bine axează-te pe fericirea sufletească fără să încerci să devii populară. Fii tu însăși și găsește-ți prieteni cu care să stai pe viață.

Cătălina: Ce îndatoriri are președintele elevilor?

Redacția: Președintele elevilor este cel care reprezintă și apără interesele elevilor prin toate mijloacele disponibile. În același timp, președintele reprezintă un mediator între profesori și elevi. De asemenea, este cel care inițiază și duce la bun sfârșit proiectele cu sprijinul biroului executiv.

Victor: Cum ne putem învinge frica față de un anumit lucru?

Redacția: Îți poți învinge temerile doar analizând de ce îți este frică și acționând din impulsuri, fără să te mai gândești la ce urmează și la consecințe.

Theodor: De ce este uniformă obligatorie?

Redacția: Pentru că liceul nostru are un renume de păstrat. Ar fi trebuit ca pe fișa de înscriere la liceu să scrie că uniforma e obligatorie, astfel toți elevii ar avea motiv să o poarte.

Iulia: Când va apărea următorul număr?

Redacția: Următorul număr va apărea în cel mai scurt timp și anume semestrul următor.

Miruna: Cum ar trebui să le spun părinților că am luat o notă mică?

Redacția: Nu ar trebui să te temi de părinți. Dacă ai luat o notă care nu este bună, să știi că e complet normal. Părinții ar trebui să înțeleagă copilul și că notele nu sunt cele mai importante, deși niciun părinte nu îi vrea răul copilului și, sincer, e normal să se supere dacă stai toată ziua pe telefon. Și ai putea să încerci să îi spui ceva ce l-ar înbuna înainte și după ce îi spui de notă.

Malina: Când nu vor mai fi clase flotante?

Redacția: Când se va construi un corp nou al liceului (ceea ce sper că se va întâmpla foarte curând). Pană atunci, sa fim rabdători.

Curiozități

1. Cele mai cunoscute romane, inspirate de locuri din România, sunt „**Castelul din Carpați**” de Jules Verne și „**Dracula**” de Bram Stoker.

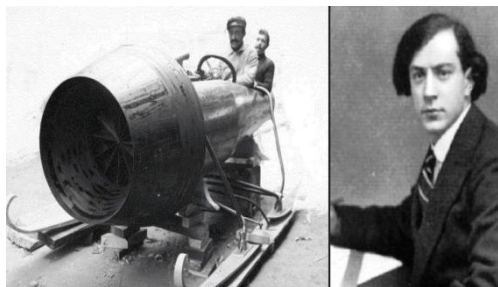
2. **România** este pe locul nouă în lume în ceea ce privește producția de vin.

3. **Bancnota românească de 10 bani** pusă în circulație în 1917 este cea mai mică bancnotă din lume tipărită vreodată. Dimensiunile ei sunt de 2,75 x 3.80 cm.

4. **Motorul modern cu reacție** a fost inventat de inventatorul bucureștean Henri Coandă în 1910.

5. **Rețeaua de transport** în comun din București este a patra cea mai mare din Europa.

6. În Brașov se găsește **cea mai mare biserică în stil gotic** de la Viena la Istanbul: **Biserica Neagră**.

7. **Castelul Peleş** a fost primul castel din Europa care a fost în întregime luminat cu curent electric. Energia electrică era produsă de instalația proprie a castelului.

Sistemul de încălzire al castelului a fost construit în

1888 și este funcțional și astăzi.

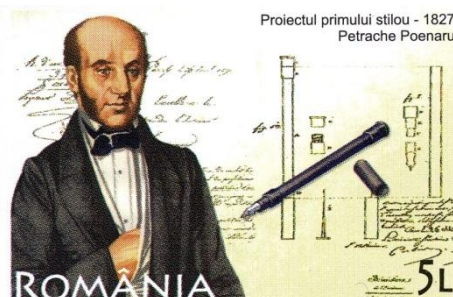
8. **Al doilea ghețar subteran ca mărime din Europa**, Ghețarul din Peștera Scărișoara, se găsește sub Munții Bihor din România. Are un volum de 75.000 de metri cubi și are o vechime de peste 3.500 de ani.

9. Sursa de inspirație pentru **Contele Dracula**, personaj creat de Bram Stoker, a fost domnitorul Vlad Țepeș, nume provenit din cauza faptului că îi trăgea în țeapă pe dușmanii săi și îi lasă așa de-a lungul drumurilor.

10. Timișoara a devenit în 1889 **primul oraș din Europa care a avut iluminat public electric**.

11. De asemenea, Timișoara a fost **primul oraș european care a introdus tramvaiele trase de cai**, în anul 1869.

12. **Stiloul** a fost inventat de craioveanul **Petrache Poenaru** și a fost brevetat în mai 1827.

13. **Cea mai înaltă biserică de lemn din lume** și **a doua structură de lemn din Europa** este **Mănăstirea Peri** din localitatea Săpânța, Maramureș. Are o cruce înaltă de 7 metri care cântărește 455 de kilograme în vârful bisericii care are o înălțime de 78 de metri.

14. **Canalul Dunăre-Marea Neagră din Dobrogea este pe locul trei în ceea ce privește lungimea unei căi de navigație create de mâna omului**, după Canalul Suez și Canalul Panama.

15. **Cele mai vechi fosile de homo sapiens** de până acum au fost descoperite în sud-vestul României, în **Peștera cu Oase**. Fosilele sunt vechi de aproximativ 37 800-42 000 de ani.

16. În Munții Carpați se întâlnesc **cele mai mari păduri virgine din Europa** și adăpostesc peste **400 de specii unice de mamifere**, inclusiv Capra Neagră. 60% din populația de urși bruni din Europa trăiește în Munții Carpați din România.

17. **Biserica Neagră** din Brașov are **cea mai mare orgă din Europa**, cu 4000 de tuburi. Deține de asemenea, și **cel mai mare clopot din România**, cântărind 6,3 tone.

18. **Dunărea** are o lungime de **2.850 de kilometri** de la izvorul său din Munții Pădurea Neagră, Germania până la vărsarea în Marea Neagră, unde formează **a doua deltă din Europa ca mărime** și cea mai bine păstrată: 3540 kilometri pătrați de râuri, canale, mlaștini, lacuri înconjurate de copaci și insule de stuf.

19. **Statuia Regelui Decabal**, sculptată într-o stâncă de la Cazanele Dunării, este **cea mai înaltă sculptură în piatră din Europa**, având 55 de metri înălțime.

20. Inventatorul român **Traian Vuia** a fost primul om care a construit și a zburat cu un, „**automobil-avion cu aripi fixe**” în totalitate autopropulsat, pe data de 18 martie 1906.

21. Cele **trei tăblițe de lut** datate a fi din anul 5.300 î.Hr., descoperite în satul Tărtăria din centrul României, au fost subiectul unor controverse în rândul arheologilor, câțiva dintre aceștia spunând că **simbolurile de pe ele reprezentând cele mai vechi forme de scris din lume**.

22. **Palatul Parlamentului** din București este **a doua cea mai mare clădire din lume**, după Pentagonul din Statele Unite.

23. **Muzeul ASTRA** din Sibiu este **al doilea cel mai mare muzeu în aer liber din lume**. Prezintă peste 300 de case și construcții, printre care mori de apă și mori de vânt, prese imense de vin, fructe și ulei, forje hidraulice și multe altele.

24. **România este cea mai bogată țară din Europa în ceea ce privește resursele de aur**.

România în trei cuvinte

Daniela: peisaje, tradiții, istorie
Rebeca: tradiții, istorie, corupție
Sabina: neîngrijită, neînțeleasă, diferită
Alexandra: corupție, nepăsare, abuz
Valeria: unică, frumoasă, primitoare
Florian: bogată, neglijată, indivizibilă
Rareș: credință, fatalism, umor
Alina: stoicism, spirit, vibrație
Daniel: bogată, dificilă, furată
Cătălina: stres, dorințe, frumusețe
Andrei: acasă, corupție, ospitalitate
Raluca: nedescoperită, frumoasă, impresionantă
Maria: sarmale, ie, tradiție
Costin: emoție, căldură, iubire
Axi: tradițională, coruptă, săracă
Liviu: umor, curaj, paradoxală
Andreea: tradiție, familie, dor
Alexandra: tradiție, speranță, natură
Daniel: frumoasă, coruptă, bogată
Cătălina: oameni frumoși, dezamăgire
Georgiana: România înseamnă acasă!
Adriana: Țara de suflet
David: Un tărâm încântător
Ali: nedreptate, incertitudine, haos
Costel: Țara tuturor posibilităților

Marina: Casa sufletului meu
Luminița: hoție, lașitate, abandonare
Alice: incertitudine, nemulțumire, vulnerabilitate
Denisa: casa, poluare, răutate
Lucian: familie, istorie, iubire
Nicola: acasă. mamă. fericire
Dumitru: casă, dulce casă
Iuliana: frumusețe speranță, viitor
Daniel: comoară adânc îngropată
Maria: primitoare, frumoasă, distrusă
Mărinca: misterioasă, poluată, interesantă
Ștefania: lăcomie, misterioasă, poluată
Miruna: frumos, infinit, albastru
Andreea: deosebită, vizitată, nedreaptă
Maria: bogăție, splendoare, unicitate
Vlat: o țară mândră
Mirabela: țară de poveste
Andrei: bântuită de trecut
Paul: gloria țării nevăzute
Mălina: frumusețe, mândrie, grație
Valentina: mândrie, glorie, frumusețe
Andrei: sărăcie, escrocherie, murdară
Tiberiu: Phoenix, sarmale, “peizage”
Elena: munți, câmpii, mare

Activitățile și rezultatele

noastre

Nr. crt.	Numele și prenumele elevului	Denumirea olimpiadei	Clasa	Numele și prenumele cadrului/cadrelor didactice îndrumătoare
1.	MARCU IONUȚ	Olimpiada de Tehnologia Informației, secțiunea C#	a XII-a	BARDAC SORIN
2.	SIMION CRISTIAN	Olimpiada de Informatică	a XII-a	BARDAC SORIN VOICU MARIA
3.	OPRIȘAN FLORIN VALENTIN	Olimpiada de Informatică	a X-a	BARDAC SORIN VOICU MARIA
4.	PANĂ MARIA MĂDĂLINA	Olimpiada de limba franceză	a XII-a	MIHAI LUMINIȚA
5.	CRISTEA MARIA ALEXANDRA	Olimpiada de limba franceză	a X-a	NANCU GABRIELA
6.	NIȚĂ EDUARD EUGEN	Olimpiada de geografie	a VIII-a	DUMITRU DESPINA
7.	MARIN DANIELA	Olimpiada de Lingvistică	a XI-a	DATCU SIMONA
8.	BORACIU CLAUDIU CONSTANTIN	O.N.S.S. Tenis de masă	a X-a	STAN TOMA
9.	ECHIPA DE FOTBAL FETE LICEU	O.N.S.S. Fotbal – fete – liceu	a IX-a a X-a a XI-a a XII-a	TRIȘCAȘ IULIANA
10.	ECHIPA DE RUGBY- TAG MIXT LICEU	O.N.S.S. Rugby-tag – mixt – liceu	a X-a a XI-a	TRIȘCAȘ IULIANA
11.	ECHIPA DE VOLEI BĂIEȚI LICEU	O.N.S.S. Volei – băieți – liceu	a XI-a	TRIȘCAȘ IULIANA
12.	ECHIPA DE VOLEI FETE LICEU	O.N.S.S. Volei – fete – liceu	a IX-a a XI-a	TRIȘCAȘ IULIANA
13.	ECHIPA DE VOLEI FETE GIMNAZIU	O.N.S.S. Volei – fete – gimnaziu	a VII-a	TRIȘCAȘ IULIANA
14.	ECHIPA DE VOLEI BĂIEȚI GIMNAZIU	O.N.S.S. Volei – băieți – gimnaziu	a VII-a	TRIȘCAȘ IULIANA

Creativitatea tinerilor

Eram

*Ileana Tatu
Clasa a X-a B*

Eram atât de fericită...
Că nu puteam să merg sau să vorbesc,
Doar să cânt, să dansez,
Doar să zbor și să plonjez în lumină!

Eram atât de vie...
Că trupul nu îmi dădea ascultare,
Sufletul se înălțase mănășă,
Iar spiritul a țâșnit din cenușă!

Eram atât de mult...
Cuvânt păraginit și pustiit în trecut,
Gândul neatent pierduse rândul,
Doar pacea unui fulger de diamant!

Dor...

*de Marin Georgiana Luciana
Clasa a X-a G*

În zile pline de lumină
Pe cântece scăldate-n soare
Se aprindea, se rătăcea
Dorul cel mai mare.

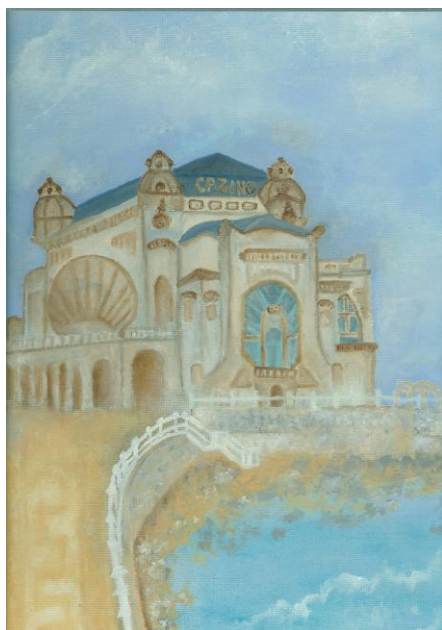
Pe alei de flori, se simt în zare
Acei fiori, precum mărgăritare.
Iar lacrimi deocheate curg acum în veacuri
Fiind răspunse de începuturi fără leacuri.

Schimburi de săruturi, la ce folos sunt oare?
Lipsite de cutremur, farmecul lor moare.
Nesătui de jale, foame de iubire
Tot în derizoriu, flacăra se-ndoaie.

Tinere destine trec încet în moarte
Fără să-și de seama că iubirea le străbate.
Pasiunea moare, se naște un dezastru
Ne pierdem printre vise, tânjind după albastru.

Iar geruri de durere se lasă peste inimi
Suntem falși în viață, mult dornici de prostie.
Trști înotăm în propriul scop ales
Fără să dăm răgaz celor ce se iubesc.

Am vrea să fim fluturi, să roim adesea
Printre frunze treze, printre raze-ncete
La fel de inocenți, puri pe dinăuntru,
Să fim copii în viață, nu doar în poezia cu săruturi.

*Picturi realizate de
Alexandra-Nicoleta Birtea*

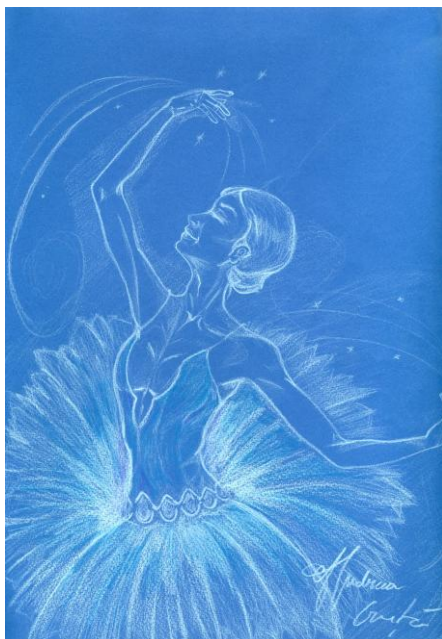
Poate tu

*Ileana Tatu
Clasa a X-a B*

Imaginea ta mi-o iau cu magia,
Parfumul și culoarea sa.
Strălucitul tău zâmbet,
Toate astea construiesc un cântec.

Mereu în visul meu,
Voi scrie pentru tine.
Crescând împreună, învățăm să iubim.
Mereu vei fi în inima mea,
Doar timpul va trece pe lângă ea.

Ca primăvara mă trezești,
Ca melodii ce aduc visarea,
Trezești în mine toată schimbarea.
Ca acea ploaie ce udă inima,
Ca un poem ce niciodată nu s-a scris,
Trezești în mine toată culoarea.

Deșertăciune...

*de Marin Georgiana Luciana
Clasa a X-a G*

Raze de-adevăr înghețate pe la geamuri
Când păsările se întorc din nourii, cu aburi.
Se aud ecouri scâncite de copii
Precum acea vrajă ce ne îmbie cu spini.

Și tot ce simți e un infern
Prin care gingașe zâmbete se pierd
Un sânge de mânie se găsește-n lacrimi
Creând scutul ce se topește în lacuri.

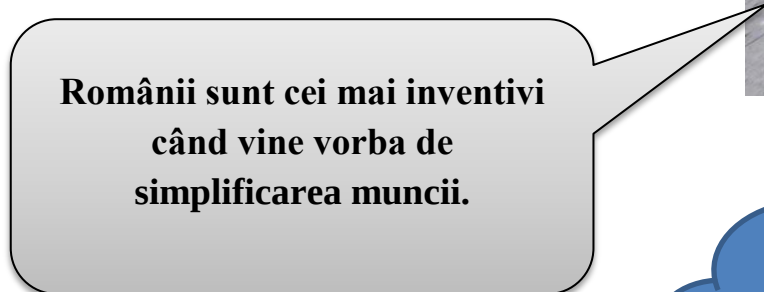
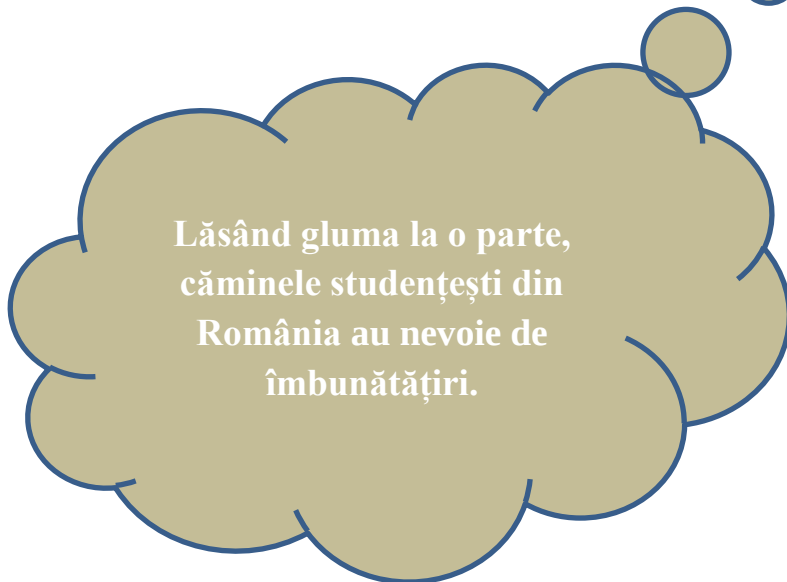
Inima săraca se-pleacă în tăcere
Că a fost rănită umplută cu fiere.
Nici dor nu mai simte că-i înghețată
Acolo în noapte a fost aruncată.

Ochi suavi pierduți în zare...
Așteaptă cu înfrigurare.
Însă atât de tainic, greu de răspuns
A fost sentimentul ce i-a răpus.

O ceață se-așterne pe a noastră lume.
Nu mai vedem descântecele fără nume.
Suntem orbi în suflet, nu mai simțim nimic.
Am devenit roboții ce trăiesc doar un pic.

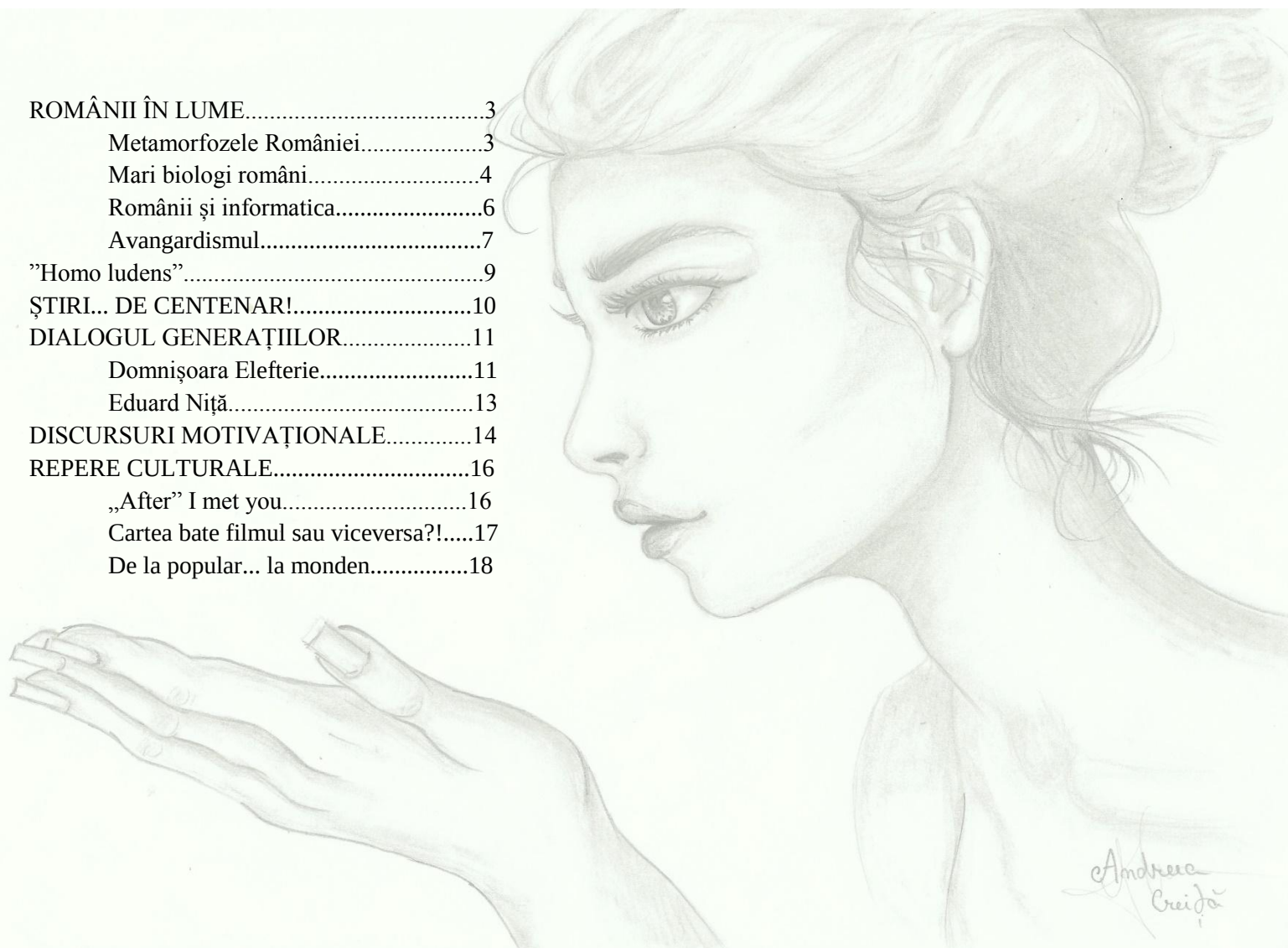

*Desene
realizate de
Andreea-Georgiana Creiță*

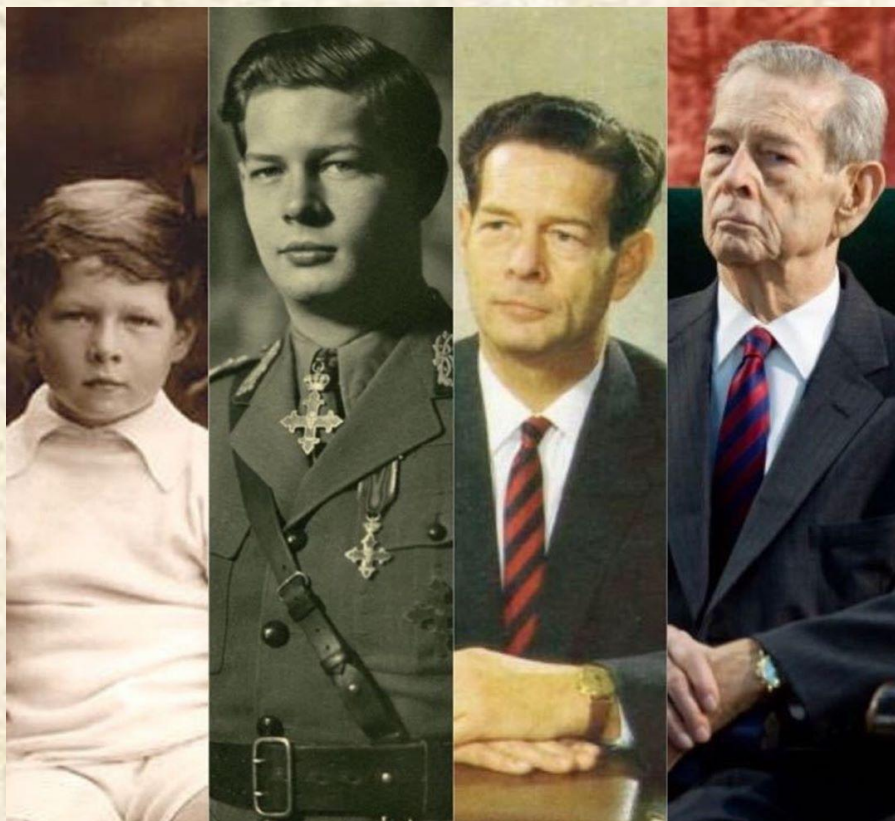

Cuprins

ROMÂNII ÎN LUME.....	3
Metamorfozele României.....	3
Mari biologi români.....	4
Românii și informatica.....	6
Avangardismul.....	7
”Homo ludens”.....	9
ȘTIRI... DE CENTENAR!.....	10
DIALOGUL GENERAȚIILOR.....	11
Domnișoara Elefterie.....	11
Eduard Niță.....	13
DISCURSURI MOTIVAȚIONALE.....	14
REPERE CULTURALE.....	16
„After” I met you.....	16
Cartea bate filmul sau viceversa?!.....	17
De la popular... la monden.....	18

PERSPECTIVE ADOLESCENTINE.....	20
”Metamorphosis”.....	20
„Un rêve accompli à demi”.....	20
Internetul în viața tinerilor.....	21
Școala din altă țară.....	21
CITITORII ÎNTREABĂ, REDACȚIA RĂSPUNDE.....	22
CURIOZITĂȚI(TEMPORAR).....	24
ROMÂNIA ÎN TREI CUVINTE.....	26
ACTIVITĂȚILE ȘI REZULTATELE NOASTRE.....	27
CREATIVITATEA TINERILOR.....	28
PASTILA DE RÂS(TEMPORAR).....	30

Număr al revistei sponsorizat de Consiliul Local Urziceni

Date de contact

Colegiul Național „Grigore Moisil” Urziceni
Adresa: Str. Teilor, nr. 23, 925300, Urziceni, Ialomița, RO
Tel: +40 243 255 834 / Fax: +40 243 256 030
E-mail: liceul_teoretic_urziceni@yahoo.com
Web: www.ltgm.ro